

РІК LXVIII, Ч. 3

БЕРЕЗЕНЬ – 2011 – MARCH

№ 3, VOL. LXVIII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944
Виходить раз у місяць

СUA – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

PIK LXVIII

БЕРЕЗЕНЬ

Ч. 3

Головний редактор – Тамара Стадниченко
Україномовний редактор – Лідія Слиж

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, **Христя Швед**,
Марта Тарнавська, **Вірляна Ткач**, **Наталія Даниленко**,
Святослава Гой-Стром
Мовна коректа – **Святослав Левицький**

Адміністратор Ольга Стасюк
Год. праці: вівторок, середа, четвер – 11:00-7:00

Адреса адміністрації і редакції:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Річна передплата в США
Для членів СUA \$30.00
Для інших передплатників \$40.00
Поодинокі число \$3.00
В країнах поза межами США ..... US \$50.00

VOL. LXVIII

MARCH

№ 3

Editor – **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**

Contributing Editors:
Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, **Christine R. Shwed**,
Marta Tarnawsky, **Virlana Tkacz**,
Natalia Danylenko, **Sviatoslava Goy-Strom**

Administrator Olha Stasiuk
Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

Editorial and Administration Office:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00
Annual subscription in the USA for other subscribers.....\$40.00
Single copy \$3.00
Annual subscription in countries other than USA ..... US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вістками та думками.....	1
Конвенції СUA	2
XXIX UNWLA Convention	3
Taras Shevchenko. My Friendly Epistle	4
Святослава Гой-Стром. Навіки в пам'яті народній	5
Тамара Скрипка. З п'ятнадцяти Лесиного духа	7
Tamara Stadnychenko. Women's History Month and "Our Life"	10
Tamara Stadnychenko. Centennial	10
Оля Черкас. Ладя Могилянська	12
Olya Czerkas. Ladia Mohylianska	13
Our Cover Artist	14
Ярослава Панчук. Спомин про ІКЕРА	14
Лідія Слиж. Вірним донькам України присвячується	16
Хрестиківка	17
Маріянна Онуфрик. Великий піст	18
Маріянна Онуфрик. Лада весну несе	18
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News	19
OUR Conventions	20
XXIX UNWLA Convention Program	21
Вісті зі стипендійного бюро	22
Галія Грицик. Щедрий Вечір 83-го Відділу СUA	25
Надія Дейчаківська. Загальні збори 12-го Відділу СUA	26
Відійшли у Вічність	28
Людмила Гнатюк. Вірші	29
Tamara Stadnychenko. The Winter of Our Discontent	32
Ihor Magun. Weathering Stress	33
Христя Швед. Три метелики	34
Наше харчування	36
Листи/Letters	36
Пожертви	9, 23, 30

На обкладинці: Уляна Христина Салевич. *Етнічний ідеалізм*.
On the cover: Ulana Chrystyna Salewycz. *Ethnic Idealism*.

Підписано до друку 18 лютого 2011 р.
Маріянна Заяць, голова СUA. Тамара Стадниченко, редактор.

Редакція не завжди піділяє позицію авторів.
За точність викладення фактів відповідає лише автор.
Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
При передруці обов'язково подавати джерело – "Наше Життя".
В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by
Ukrainian National Women's League of America, Inc.,
203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices.
(USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2011 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.
Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to
UNWLA, Inc.
203 Second Avenue, New York, NY 10003

ДЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Уже 29-ий раз відбудеться найвищий форум Союзу Українок Америки – Конвенція, на яку 27-30 травня 2011 року з'їдуться наші членки з усієї країни. Конвенція США, яка цього разу відбудеться у Віппані, Нью Джерзі, має найвищу законодавчу силу в нашій організації і, водночас, є довгоочікуваною подією для усіх, хто будь-коли приймав участь у Конвенції раніше. Під час Конвенції кожна членка Головної Управи подає детальний звіт про свою трирічну працю, проводяться круглі столи для обговорення поточних справ організації і запрошуються цікаві доповідачі. Проходять вибори Головної Управи на новий трирічний термін. Поза цими формальностями, Конвенція дає учасницям можливість познайомитися з членками США з інших міст, порівняти роботу відділів і, що дуже важливо, знайти друзів на все життя. Кожна членка одразу усвідомлює, що саме нас об'єднує: любов до нашої самобутності і культурної спадщини та повага української американської жінки одна до одної. Хоча усі різні, ми такі схожі!

У травні 1931 року, коли Олена Лотоцька стала головою США, Центральня запропонувала провести Перший Жіночий Конгрес, який би став нагодою дати оцінку роботи організації від моменту її створення у 1925 році. У той час уже активно працювали 17 відділів США. Конгрес українського жіноцтва Америки фактично став першою офіційною Конвенцією (якщо не враховувати перших Установчих зборів США у 1925 році), відбувся з 26 до 30 травня 1932 року в Нью Йорку. Конгрес зібрав велику кількість учасників, до яких приєдналися навіть гості з Канади. Численні молоді активні члени громади вели запальні дискусії. За ці перші сім років була закладена основа для майбутнього розвитку організації. Відділи зростали в силі і були в змозі об'єднати розрізнені сили жінок. І керівництво почало розуміти, що сила в кількості, а також, що важливо налагоджувати зв'язки з жіночими організаціями Америки. Окрім статечної Олени Лотоцької, своїми думками поділилися імпазантні Маруся Бек і Стефанія Абрагамовська. Серед почесних гостей та доповідачів, присутніх на Конвенційному банкеті, була Голова Національної Ради Жінок/США та письменниця Фані Херст. Ці перші кроки і впевнені починання США є частиною нашої історії! І після цього наші Конвенції були організовані за участю нашого членства ще 28 разів.

Сьогодні Конвенційний комітет має завдання підготувати нашу наступну Конвенцію – 29-ту. Оля Луків, голова Окружної Управи Нью Джерзі і цього комітету, разом із членками комітету з усіх відділів Нью Джерзі, вкотре перевіряють усі деталі, від проживання і харчування до розваг та дискусій, щоб упевнитися, що перебування на конвенції буде для усіх нас як пам'ятним, так і продуктивним. Знову ж таки, ми збираємося разом, щоб віднайти і закріпити те, що нас пов'язує та об'єднує! (Я мушу поділитися особистим спогадом. Вперше я брала участь у Конвенції США у 1993 році, коли вона проходила в Ньюарку, штат Нью Джерзі. Вражаюча церемонія відкриття, товариство та атмосфера цієї Конвенції відкрили мені глибоке значення приналежності до організації, метою якої є самовіддана допомога іншим, і це надихнуло мене пройти стежиною США аж до цієї посади!)

Запрошуємо кожну союзницю, а також гостей приєднатися до нас, коли зберемося всі разом, щоб поглянути на наше минуле і, з Вашою допомогою, сплунувати майбутнє!

Маріянна Заяць,
голова США

Конвенції СУА

2-га Конвенція СУА, Нью Йорк, 1935 р.

1-ша Конвенція	Нью Йорк	26-30 травня	1932
2-га	Нью Йорк	24-26 травня	1935
3-тя	Філядельфія	29-30 травня	1937
4-та	Нью Йорк	27-28 травня	1939
5-та	Нью Йорк	30 травня - 1 червня	1941 (15-річчя СУА)
6-та	Нью Йорк	4-6 вересня	1943
7-ма	Філядельфія	8-10 грудня	1945
8-ма	Філядельфія	14 листопада	1948
9-та	Філядельфія	11-12 листопада	1950 (25-річчя СУА)
10-та	Дітройт, Мічиган	30 травня - 1 червня	1953
11-та	Філядельфія	3-5 вересня	1955
12-та	Нью Йорк	24-27 червня	1959
<i>(Спільно із Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій з нагоди «Української жінки у вільному світі» та Світовим Конгресом Українських Жінок)</i>			
13-та	Філядельфія	29 червня - 1 липня	1962
14-та	Нью Йорк	26-28 листопада	1965
15-та	Чікаго, Іллінойс	5-7 липня	1968
16-та	Кергонксон, Н.Й.	21-23 травня	1971
17-та	Нью Йорк	29 листопада - 1 грудня	1974 (50-річчя СУА)
18-та	Нью Йорк	27-29 травня	1978
19-та	Філядельфія	23-25 травня	1981
20-та	Нью Йорк	26-28 травня	1984
21-ша	Клівленд, Огайо	22-25 травня	1987
22-га	Дітройт, Мічиган	26-28 травня	1990
23-тя	Ньюарк, Нью Джерзі	29-31 травня	1993
24-та	Філядельфія	24-27 травня	1996 (70-річчя СУА)
25-та	Чікаго, Іллінойс	28-31 травня	1999
26-та	Сарасота, Флорида	25-27 травня	2002
27-ма	Албані, Нью Йорк	27-30 травня	2005
28-ма	Дітройт, Мічиган	23-26 травня	2008

Ukrainian National Women's League of America

XXIX National Convention

to be held on

May 27 – 30, 2011

at the

**HANOVER MARRIOTT HOTEL
1401 Route 10 East
Whippany, New Jersey**

Convention Weekend Program

FRIDAY

Pre-Convention Program with guest speaker **Myroslava Gongadze**

SATURDAY • SUNDAY • MONDAY

Young Ukrainian Women Achievers Awards
Interesting Seminars and Speakers
Convention Banquet
Luncheon & Dinner Programs
Bus trip to Ukrainian Museum in NYC
Exhibits and Boutique Gift Shop

Join Us!

For more information and registration go to www.unwla.org

MY FRIENDLY EPISTLE

To the Dead, the Living, and to Those Yet Unborn, My Countrymen, All Who Live in Ukraine and Outside Ukraine

If a man say, I Love God, and hate his brother, he is a liar.

(1 John iv. 20)

Day dawns, then comes the twilight grey,
The limit of the live-long day;
For weary people sleep seems best
And all God's creatures go to rest.
I, only, grieve like one accursed,
Through all the hours both last and first,
Sad at the crossroads, day and night,
With no one there to see my plight;
No one can see me, no one knows me;
All men are deaf, no ears disclose me;
Men stand and trade their mutual chains
And barter truth for filthy gains,
Committing shame against the Lord
By harnessing for black reward
People in yokes and sowing evil
In fields commissioned by the Devil . . .
And what will sprout? You soon will see
What kind of harvest there will be!
Come to your senses, ruthless ones,
O stupid children, Folly' sons!
And bring that peaceful paradise,
Your own Ukraine, before your eyes;
Then let your heart, in love sincere,
Embrace her mighty ruin here!
Break then your chains, in love unite,
Nor seek in foreign lands the sight
Of things not even found above,
Still less in lands that strangers love . . .
Then in your own house you will see
True justice, strength, and liberty!

Gain knowledge, brothers! Think and read,
And to your neighbours' gifts pay heed,
Yet do not thus neglect your own:
For he who is forgetful shown
Of his own mother, graceless elf,
Is punished by our God Himself.
Strangers will turn from such as he
And grudge him hospitality—
Nay, his own children grow estranged;
Though one so evil may have ranged
The whole wide earth, he shall not find
A home to give him peace of mind.

Sadly I weep when I recall
The unforgotten deeds of all
Our ancestors: their toilsome deeds!
Could I forget their pangs and needs,
I, as my price, would than suppress
Half of my own life's happiness . . .

Such is our glory, sad and plain,
The glory of our own Ukraine!
I would advise you so to read
That you may see, in very deed,
No dream but all the wrongs of old
That burial mounds might here unfold
Before your eyes in martyred hosts,
That you might ask those grisly ghosts:
Who were the tortured ones, in fact,
And why, and when, were they so racked?...

Then O my brothers, as a start,
Come, clasp your brothers to your heart,
So let your mother smile with joy
And dry her tears without annoy.
Blest be your children in these lands
By touch of your toil-hardened hands,
And, duly washed, kissed let them be
With lips that speak of liberty!
Then all the shame of days of old,
Forgotten, shall no more be told;
Then shall our day of hope arrive,
Ukrainian glory shall revive,
No twilight but the dawn shall render
And break forth into novel splendour . . .
Brother, embrace! Your hopes possess,
I beg you in all eagerness!

Taras Shevchenko

Viunishcha, December 14, 1845

Translated by C. H. Andrusyshen and W. Kirkconnell

НАВІКИ В ПАМ'ЯТІ НАРОДНІЙ

“Я так люблю мою Україну убогу”. – Т. Шевченко

Тарас Шевченко і Україна – невід’ємні поняття. Безсмертний Кобзар – геніальний поет нації є дорогим символом кожного українця. Це ім’я вимовляємо з особливим теплом і гордістю.

Березень – місяць Шевченка – пора його народження і водночас відходу за межу вічності. І хоч цьогорічний березень є вже 150-им після смерті великого сина України, – він продовжує жити у серцях мільйонів.

Свідченням глибокого народного визнання є те, що Тарасові Шевченкові поставлено найбільше пам’ятників у світі, а дата його народження стала традиційним святом нації. Завдяки творчості Шевченка світ вперше масштабно пізнав Україну, її історію, традиції, страждання і душевну красу простого люду. Саме Шевченко у своїх творах вживав і закріпив назву – УКРАЇНА.

У глибокій шані до вірного сина, борця за щасливу долю народу вдячні українці від покоління до покоління передають нащадкам любов і пам’ять про нього. З роками ця шана не в’яне, а набуває нового змісту.

У часи лихоліть, релігійного безпам’ятства твори Тараса Шевченка вкорочували, вирізали, забороняли, вилучали, але не поборолі і не затерли його величі. Навпаки, для багатьох нових поколінь поет ототожнювався із божественно духовним символом порятунку, незламності і надії.

Книжку “Кобзар” як найбільшу реліквію везли українці на чужину, потай перерисували в тюрмах та на засланні, передаровували рідним. Ця невеличка книга стала своєрідною національною біблією. Шевченківські уродини не раз ставали національними святами єднання і протестів проти режиму та утисків. Його могила на Чернечій горі поблизу древнього Києва стала місцем національного паломництва, серцем

пульсуючого організму нездоланної України.

Ім’ям Кобзаря названі театри, університети, творчі колективи, вулиці. Найвища щорічна державна нагорода України – Національна премія імені Тараса Шевченка.

Змінюються часи, суспільні формації і нові читачі по-новому сприймають Шевченка. Незаперечним є факт, що у час розвитку прогресивних технологій, комп’ютеризації багато людей дещо декларативно сприймають феномен Великого поета. Молодь рідше зачитується його творами, менше людей вчить напам’ять його поеми і вірші. Але завжди, коли настають важчі часи, – ми знову спрагло припадаємо до пристрасних рядків поета, цитуємо, вчимося і черпаємо з них силу.

У кожній патріотичній родині не згасє пам’ять про Шевченка. Адже така багатогранна спадщина дає надзвичайні можливості для виховання. Від матерів, бабусь, учителів у повній мірі залежить, як сприйме дитина велич нашого національного пророка і для своєї душі почерпне з його бездонної цілющої скарбниці.

У ліриці Шевченка так багато любові до людей, до природи, до всього живого. Тарас Шевченко ще й талановитий художник. Його поезії насичені яскравими пейзажами. “Тече вода з-під явора, яром на долину...”, або “Сонце заходить, гори чорніють, пташечка тихне, поле німіє...”. За такими словами можна малювати картину, аналізувати образи і дітям легше запам’ятати уявлене.

У своїй роботі з учнями з метою вдосконалення мови, вимови часто використовую Шевченкові вислови, словосполучення. Тут багатющі можливості, адже мова “Кобзаря” то грізна і пристрасна, то ніжна і лагідна: “Наче ляля в льолі білій...”, “Хто се, хто се по сім боці чеше косу? Хто се...”.

А як приємно ілюструвати приклади пестливої лексики – “Хлюпочуться качаточка”, “Тихесенько вітер віє, степи, лани мріють...” і т.п. Невимовна ніжність і тепло Шевченкової мови підтверджує глибину доброї душі поета і надзвичайне відчуття слова.

Ще за життя Тараса любили і шанували друзі, однокласці. Він любив людей, приятелював із митцями інших народів, був бажаним гостем у поважних родинах. Шевченко був захоплений народною піснею, любив співати, мав приємний голос.

За своє коротке неповне 50-літнє земне життя йому випала нелегка доля кріпака, сирітське дитинство, 10-літнє заслання у солдати... Добре і чутливе серце не знало радості подружнього життя, ні батьківського щастя. Та жахливі умови, переслідування, солдатська муштра не озлобили, не погасили любові у Шевченковій душі. Із великою симпатією створив він неперевершені жіночі образи матерів, сестер, сиріток. Вболіваючи за долю свого народу зумів стати батьком для всієї нації. Як найбільшу святиню поруч із образами у багатьох українських оселях портрети Шевченка повіті вишиваними рушниками.

Кожного травня місяця вже півтора століття у дні перевезення тіла поета із Петербурга в Україну студенти Київського Національного університету ім. Т. Шевченка урочисто вшановують його пам'ять, читають твори, демонструють нев'яучу любов і повагу української молоді до незламного борця за щастя народу.

А скільки відомих висловів великого Учителя живуть поміж людьми, і з часом їх глибина і пророцтво стає ще більше зримим і актуальним. Ось кілька з них, що стали крилатими. “Борітеся – поборете, вам Бог помагає!”, “І чужого научайтесь й свого не цурайтесь”, “Діла добрих обновляться, діла злих загинуть”, “Не вмирає душа наша, не вмирає воля”, “Наша дума, наша пісня не вмре, не загине”, “Обніміться, брати мої, молю Вас, благаю!”, “В своїй хаті своя й правда”, “Раз добром нагріте серце, – вік не прохолоне”, “Доборолась Україна до

самого краю, гірше ляха рідні діти її розпинають”, “Нічого кращого немає, як тая мати молодая з своїм дитятчком малим”. Такими перлами-думками пересипана уся Шевченкова творчість, тому він завжди цікавий і неповторний.

Шевченківські свята – невід'ємні у праці союзників. Кожен відділ СУА з усією відповідальністю готується до їх відзначення. Цей ювілейний рік особливий ще й тим, що усе світове українство розпочало підготовку до відзначення 200-річчя від Дня народження Тараса Шевченка у 2014 році.

В умовах чужини треба особливо продумувати наші програми, щоб свята були яскравими, насиченими і зацікавлювали молодь.

Вже відтепер можна розшукувати матеріали для виставок Шевченкіани. Це і колишні програмки, публікації, старі фотографії, листівки. А якою цікавою буде виставка “Т. Шевченко у вишивці”, “Шевченко у наших родинах”, Малюнки дітей за творами Шевченка”. Можна зробити виставку національного одягу різних регіонів України – “Старовинний одяг українців”. Оригінальною точкою у концертній програмі може бути деклямація наймолодшого і найстаршого за віком учасника.

Дорога до пізнання Шевченкового генія безкінечна. Єднаймося, братаймося навколо безсмертного Кобзарєвого скарбу! Свято вбираймо у наші душі його правдиве світле слово!

Святослава Гой-Стром,
Заслужений працівник культури України

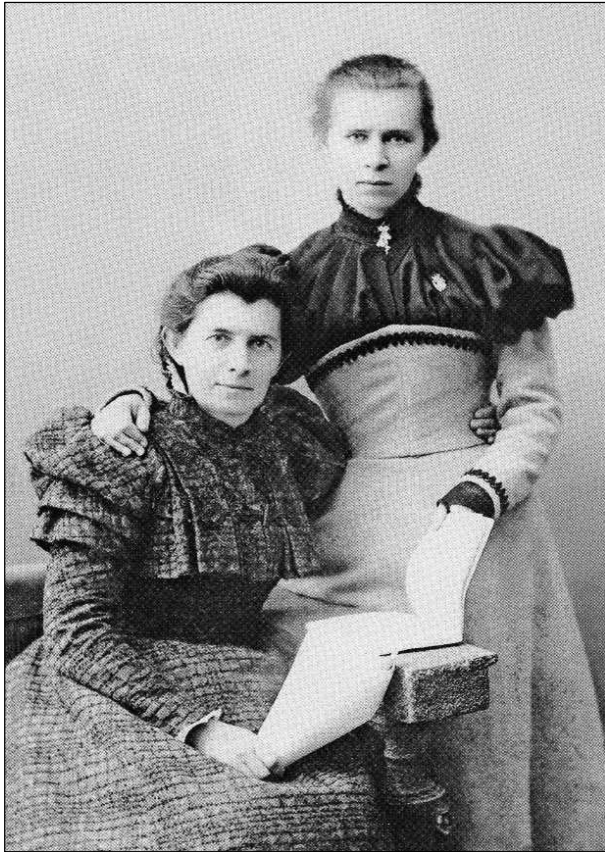
**Щиро запрошуємо до участі членок Союзу Українок Америки,
а також всіх, хто цікавиться життям українського жіноцтва Америки
і кому не байдуже майбутнє української діаспори США, на ХХІХ Конвенцію СУА!**

З ПЕЧАТТЮ ЛЕСИНОГО ДУХА

*...Одиумить життя – і прийдуть ті,
що відчують всю глибіню її творчості, всю красу її душі.*

Людмила Старицька-Черняхівська

Леся Українка з мамою Оленою Пчілкою.

Геніальна у своїй передбачливості Ольга Петрівна Драгоманова-Косач (Олена Пчілка) у 1884 році, добираючи псевдонім дочці, поєднала з іменем України творчу долю своєї тринадцятилітньої Лариси. Від тоді Леся Українка своїм промовистим іменем і словом, глибинно осмисленим, дала нове життя українській літературі в останні роки XIX століття.

Безперечно, Лариса Косач, аристократка, дочка дійсного статського радника, предводителя повітового дворянства і письменниці Олени Пчілки, що також походила з козацької старшини, мала винятково сприятливі обставини й відповідну інтелектуальну атмосферу для шліфування вродженого мистецького хисту. Та все ж, не забуваймо, чим була Україна і українство тоді, коли народилася Леся Українка. Були то

часи шаленого розгулу російської реакції, що прагнула Валувєвським циркуляром, Емським актом і поліційним тиском знищити українство й унеможливити розвиток української нації. Українці, за висловом Грушевського, “мусіли стулитись і зібгатись”. Київський генерал-губернатор Чертков вважав, що українське питання зникне назавжди, варто лише знищити отой невеличкий будинок В. Б. Антонович на розі Жилянської і Кузнечної в Києві, навколо якого гуртувалося свідоме українське громадянство. А серед них – Косач і Драгоманова – майбутні батьки письменниці. І потрібно було лише півстоліття, щоб майже всі учасники українського руху, що зародився в тім домі, стали будівничими і свідками відродження самостійної і незалежної Української держави, а їхні діти провідниками нації.

Про навчання Лесі Українки маємо досить обмежені відомості, почерпнуті з її та родинного епістолярію та спогадів. У її батьків не було вибору, в яку школу послати дітей: навчальних закладів з рідною мовою викладання тоді в підневольній Україні не було. Батьки, як аристократи, певна річ, могли б виховувати своїх дітей виключно французькою мовою з нігілістичним ставленням до рідної. Та Олена Пчілка – одна з перших українських дворян, майже поспіль зрусифікованих, вирішила дати підвалини освіти своїм дітям українською мовою вдома, плекаючи одночасно велику шану і любов до інших мов. Згодом те знання чужих мов сприяло у пізнанні скарбів письменства інших народів і культур. У листі до Кобилянської Леся Українка скромно обмовилася про свою освіту: “Не робіть собі такої великої ілюзії з моєї ‘широкої освіти’. Запевне менше знаю, ніж Ви, бо навіть жодних шкіл не покінчила і взагалі систематично вчилася тільки до 14 років, а потім пішла на ‘власний хліб’, себто вчилася тільки того, що мені подобалось, а читала все, що запорву, без жодної заборони. Правда, коректив був в особі моєї матері та в листах дядька Драгоманова, якого вважаю своїм учителем, бо дуже багато завдячую йому в моїх поглядах на науку, релігію, громадське життя і т. і.”

Зелений Гай, 1906 р.

Сидять (ліворуч): П. А. Косач, А. Ф. Трегубова; стоять: Катерина Трегубова, Леся Українка, Олена Пчілка, Ольга Косач-Кривинюк із сином Михайлом на руках, С. К. Трегубов.

Промовистим результатом домашньо-приватного навчання письменниці є створена у 18-літньому віці “Історія стародавніх народів Сходу” і приголомшливо грандіозний план перекладу світової художньої літератури, який вона складала в той же час.

Навіть те, що її перші проби пера – дитячі вірші – завдяки старанням матері знайшли місце на сторінках тогочасних галицьких україномовних часописів, заохочувало до дальшої літературної праці.

Музика увійшла у Лесин світ так само у ранньому дитинстві. На думку рідних, лише недуга кісток стала на перешкоді її музичної кар’єри. Мала також хист до малярства і брала уроки у відомій Київській рисувальній школі М. Мурашка.

З юних літ Лесі довелося постійно подорожувати. І хоча ці подорожі до Європи і великих міст Росії були викликані негативним фактором – хворобою, та мали водночас велике значення для розвитку і формування її світогляду. Адже Леся відвідала майже всі найкращі європейські театри, слухала найславніших музик, була в курсі світових музично-театральних новин.

Наділена неабиякими артистичними талантами Лариса Косач фізично майже усе життя

страждала й переборювала невиліковну в ті часи недугу – туберкульоз. Властиво, три туберкульози (кісток, легень, нирок), лікування яких образно називала “тридцятилітньою війною”, бо саме стільки часу їй було відміряно нещадною Майрою від часу першої операції (11 жовтня 1883 р.) і до останнього подиху (1 серпня 1913 року).

Варто звернути увагу на роль матері у формуванні світогляду її дітей, Лесі Українки зокрема. Ольга Петрівна Косач належала до того покоління українофілів, які рятували від занепаду скарби української народної культури, берегли звичаї, традиції, тобто готували зруб для нових пагонів. Однак лише сентиментами до української старовини неможливо було скріпити основи законного права на існування народу не як етномаси, а як повноцінної нації і Ольга Косач цілком свідомо взяла на себе обов’язки трудолюбивої Пчілки (її праця потребувала не лише відваги моральної, але й фізичної і фінансової), щоб дочка стала Українкою. Передбачлива мати псевдонімом дочки наче поставила печать на документі нової епохи – на політичну арену вийшла поневолена інтелігенція, яка не погоджувалася зі своїм статусом і готова боротись за місцем під сонцем, за свої права. Отже, Леся Українка ознаменувала епоху переходу від

українофільства як руху в умовах безприкладного національного поневолення інтелігенції до українства нового покоління. Безсумнівно, це ім'я (Леся Українка) було не лише волевиявом матері. Доросла дочка і зріла письменниця ніколи не зрікалася його, хоча, як знаємо, прибирала інші псевдоніми для підпису суспільно-політичних брошур. Однак у красному письменстві завжди лишалась письменницею свого народу – Лесею Українкою.

Слід згадати і про незаперечний вплив М. Драгоманова на Ларису Косач. Однак лише у політичній сфері – сфері морального обов'язку молодого покоління. У своїй творчості Леся Українка дуже швидко вийшла на самостійні і нові шляхи. Усі ці та інші чинники позитивно вплинули не епохальність з'яви Лесі Українки в українському культурному процесі кінця XIX початку XX ст.

Таким чином, Леся Українка стала зразком гармонійного поєднання творчості й характеру, рівних по силі. Ці якості виявилися особ-

ливо цінними для людини поневоленого народу в ту історичну добу, коли вирішувалась доля нації. Знати силу свого таланту, знати, що серед поневоленого народу слави не буде, що рідні лаври колючі, як терни, “без надії сподіватися” – та все ж служити своїй нації задля її майбутнього. Бо для неї:

Завжди терновий вінець
Буде кращий, ніж царська корона.
Завжди величніша путь на Голготу, ніж хід
тріумфальний.

Леся Українка, по суті, була й залишиться втіленням і символом нашого націєтворення, його духом. З її ім'ям, з печаттю її духа позначене українське національне відродження впродовж усього XX століття.

Тамара Скрипка є заступник директора Науково-дослідного інституту Лесі Українки Волинського національного університету.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

- 250 дол. у світлу пам'ять найдорожчої дружини, мами і бабці **св. п. Дарії Сиротюк-Сеник**, яка упокоїлася в Бозі 11 грудня 2010 р. в Трентоні, Н. Дж. Муж Ігор Сеник з донями Іреною і Мартою та внуками.
- 150 дол. в пам'ять **бл. п. Катерини Зборовської**. Павло і Андрея Гавкінс.
- 100 дол. з нагоди 60-ліття подружнього життя наших дорогих Ірени та Мирона Радзиковичів. Бажаємо ювілятам щедрих Божих ласк та многих літ. Оля та Ігор Гронець.
- 80 дол. Наталка Гевко (зворот кошту готелю під час репрезентації США, як член Контрольної Комісії Світової Ради Суспільної Служби СКУ 19 липня 2010 р. в Торонто).
- 75 дол. з нагоди 75-ліття нашого дорогого приятеля Зенона Шпона. Бажаємо многих літ. Оля та Ігор Гронець.
- По 50 дол. Марта Кебало, Надія Цвях, Марта Воевідка.
- 25 дол. в пам'ять **бл. п. Надії Плакиди**, членки 28-го Відділу США. Родині складаю співчуття. Надія Бігун.
- 25 дол. замість квітів на свіжу могилу нашої членки **бл. п. Богдани Бережанської**. Чоловікові та Родині складаємо глибоке співчуття. 99-ий Відділ США, Вотервліт, Н. Й.
- По 25 дол. Іванна Пенкальська, Гелен Ратич, Ліда Борисюк, Марія Кричик, Лариса Музичка, Ірена Забитко.
- 20 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Mary Nowadly**, мами нашої членки Юліяни Шепелявої. Пани Юліяни та Родині висловлюємо глибоке співчуття. 99-ий Відділ США.
- 20 дол. в пам'ять **бл. п. Богдани Бережанської**. Сестрі Любомирі Мокій складаємо щирі співчуття. Членки 99-го Відділу США, Вотервліт, Н. Й.
- По 20 дол. Олена Стасюк, Уляна Дячук, Анна Макух, Татіяна Томпсон.
- По 10 дол. Аріадна Бах, Марта Онуферко-Деблій, Текля Гусяк, Ірена Гафткович.

Нашим щедрим жертводавцям і шанувальникам журналу висловлюємо щирі подяку!

WOMEN'S HISTORY MONTH AND "OUR LIFE"

During the month of March, we celebrate Women's History Month. The "we" here is a little amorphous, but it applies to women living in this country and that includes women in the Ukrainian diaspora, members of the UNWLA, and others who might be reading this magazine. This month's issue of the magazine has a number of articles dealing with the history of women—the column penned by UNWLA President Marianna Zajac, for example, provides wonderful information about the women who created, nurtured, and supported our organization and its goals over the decades, gathering triennially to share their success, their concerns, and their future hopes and plans. There is, as well, an invitation and a convention program schedule, provided by the current convention committee, both of which relate to our theme as they are harbingers of a new chapter in the history of the UNWLA and of the women who belong to the organization.

*The issue includes an article about Lesia Ukrainka (this year, we commemorate the 140th anniversary of her birth), a bilingual write-up about poet and patriot Ladia Mohylianska (the patroness of UNWLA Branch 124), and a book review on a book recently published by Professor Valentyna K. Borysenko—the second volume of *Ukrainian Women in History* (which, by the way, happens to include bios of diaspora women). Our issue also includes two obituaries—personal histories of women who were active in the UNWLA . . . history entwined with history. And in this month's issue we also salute a group of women who came to this country a hundred years ago to minister to a young immigrant community, established schools many of us attended, and touched the lives of countless Ukrainian American men and women in countless ways. We share their story below and congratulate them on their many achievements.*

CENTENNIAL

In 1907, a young Basilian priest in Ukraine was appointed by the Holy See to serve as Bishop for all Catholics of the Byzantine Rite in the United States of America. Headquartered in Philadelphia, he would be ministering to a flock of Ukrainian immigrants that had left their homeland to pursue better lives in the new world.

In Philadelphia, Bishop Ortynsky found churches in sad need of repair and reorganization and a flock of illiterate and desperately poor parishioners, including scores of orphans. Knowing that the tasks before him were too great to tackle alone, the bishop prayed for guidance, help, and solutions. God provided the guidance, and Ukraine's Metropolitan Andrew Sheptytsky arranged for the transfer of a group of Basilian nuns from the Yavoriv monastery in Ukraine to America. On November 28, 1911, four Sisters of St. Basil the Great, led by Mother Helena Langevych, OSBM, arrived in the United States of America.

Times were lean, and the immigrant community was poor, and Bishop Soter and Mother Helena spent countless hours soliciting funds and helping the other Sisters cope with the hardships and deprivation. They set up a carpet weaving business

and a printing press, and the Sisters tended to the needs of the orphans while learning to operate the unfamiliar machinery. There were days when only the indomitable spirit of Mother Helena held everything together. But while she was ministering to the spiritual and physical needs of her Sisters and the orphans, she was neglecting her own physical health and contracted tuberculosis. She died on May 17, 1916, leaving the small community of immigrants, orphans, and Sisters bereft and rudderless.

In the early 1920s, under the direction of Metropolitan Constantine Bohachevsky and Mother Josaphat, the Sisters embarked on a mission that was to culminate in a Ukrainian Catholic Parochial School System. New postulants entered the community, many from the immigrant families that the sisters from Ukraine had come to serve. In 1926, recognizing that the community needed room to grow, Mother Josaphat bought a piece of property in Fox Chase—130 acres of land and a farm cottage, which was to serve the Sisters as a motherhouse. In 1930, the Sisters laid the cornerstone for the new Motherhouse in Fox Chase and began to build upon traditions begun centuries ago, focusing on teaching and ministering to the spiritual needs of the com-

munity beyond the convent walls.

St. Basil Academy, a convent boarding school for girls of Ukrainian ancestry, opened its doors in 1931. The Academy is now a college preparatory school which provides an excellent learning environment and diversified curriculum for more than 380 students and is accredited by the Middle States Association of Colleges and Schools and the Pennsylvania Department of Education. Many Academy graduates attend prestigious colleges and universities, often earning post-baccalaureate degrees.

Manor College was founded in 1947, with the first classes held in the old farm house on the Fox Chase property. The college, which opened with a student body of eleven young women, was chartered and incorporated into the higher education system of the Commonwealth of Pennsylvania in 1959. In time, Manor expanded its facilities to include dormitories and a library. In 1977, an on-campus Ukrainian Heritage Studies Center with the goal of fostering an awareness of Ukrainian heritage and culture was established. Today, Manor has an enrollment of 800 students with access to an extensive and varied curriculum.

Community life in the Province, so tenuous at the turn of the previous century, has also matured and flourished. The Sisters continue to teach and have espoused other ministries, other missions, and other goals. The Sisters are active members of an international community of Basilian nuns and maintain strong ties with the Basilian Generalate in Rome and with Basilian Sisters in Eastern Europe, in countries where religion and religious communities have experienced a strong spiritual rebirth since the fall of communism.

In 1991, Ukraine became an independent nation. After decades of active repression, personal and institutional spirituality began to experience a renaissance. The revitalization of religious practice and religious instruction was hampered by the scarcity of trained and qualified priests and nuns, by poverty, and by isolation from the global religious community. In 1994, the Provincial administration initiated a Ukraine Outreach Program that would reconnect the Sisters of the Province with their

ancestral homeland and would assist the Sisters of the homeland to fulfill their mission in God's service.

In March 2000, another longstanding dream was fulfilled with the consecration of the Holy Trinity Chapel and Basilian Spirituality Center. The Sisters sponsor and host many programs and special events at the Spirituality Center—all of which are designed to provide intellectual, psychological and spiritual enrichment.

Today, the Basilian Sisters are a testament to the human spirit and the embodiment of Eastern Christian Spirituality. Carrying on and building upon the legacy of their predecessors, they continue to be guided and inspired by a love of community, heritage, learning, prayer, and service. They are also celebrating the centennial of their province, which was established in the United States of America in 1911.

The grand opening of a “centennial year celebrating the blessings of 100 years in America” was hosted by the Sisters in November 2010. It was an event attended by dozens of people whose lives the Sisters had touched. Mingling at the reception, juggling a glass of champagne or wine while waiting to toast the Sisters on this milestone of their historic journey, the guests chatted amiably . . . old friends, nodding acquaintances, and perfect strangers sharing funny and heartwarming stories of their experiences with the Sisters.

Among those who attended was Sister Miriam Claire Kowal, the General Superior of the Sisters of the Order of St. Basil the Great. Traveling from Rome to participate in the celebratory event, she delivered a personal greeting from His Holiness Pope Benedict—an insightful greeting that lauded the history and longevity of the Province as well as the work and value of the Sisters who continue to build on the solid foundation created by their predecessors—the intrepid women who left their homeland to brave the broad expanse of the ocean; who opened themselves to the vastness of a new language and a strange culture; and who continue to be a presence in our lives to this day.

– TSC

МНОГАЯ ЛІТА!

ЛАДЯ МОГИЛЯНСЬКА – ПАТРОНКА 124-го ВІДДІЛУ СУА, ФЛОРИДА

Ладя (Лада, Лідія) Могилянська (1899–1937) – видатна українська поетеса, трагічно забута Україною, і можливо, є одним з найкращих ліриків України ХХ сторіччя.

Батько Ладі – відомий діяч конституційно-демократичної партії, український письменник Михайло Михайлович Могилянський (1873–1942). Михайло Михайлович ділив свій час між літературою і політикою, і був також відомий під псевдонімом Петро Чубський.

Могилянський, людина величезної культури, переконав своїх талановитих дітей, доньку Ладю і сина Дмитра, у можливості створення української літератури зовсім нового типу – поезії особистості, що досягає самого дна людської душі і того, що над нею...

В 1919 році в чернігівському журналі «Просвіта» вийшла до друку велика підбірка віршів молоді поетеси. В середині 20-х років ХХ ст. вірші Ладі Могилянської друкуються в журналах «Нова генерація», «Життя та революція», «Червоний Шлях», «Заря» та ін. Однак до кінця 20-х років Ладя вже остаточно зневилася в комуністичній владі.

В тогочасному Чернігові утворився осередок блискучих українських і російських інтелектуалів і поетів – Ладя Могилянська, її брат Дмитро, відомий під псевдонімом Дмитро Тась, поети Зіновій Давидов і Наталя Клепфер.

Вже в середині 20-х Ладю виключили з літературного об'єднання «Плуг» за те, що насмілилась друкуватись за кордоном, в журналах Галичини. Її батькові, Михайлу Михайловичу, також заборонили друкуватись.

Перший арешт Ладі відбувся в 1929 р. на Чернігівщині. Офіційне обвинувачення звучало як „приналежність до контрреволюційної організації дворянства”. Безпосереднім приводом до арешту Ладі стало розповсюдження статті студента Київського художнього інституту Олега Гаменецького, присвяченої жорстоким методам колективізації в селі. Цього було достатньо, щоб почалась так звана «чернігівська справа», спрямована проти української інтелігенції. По цій справі зі стандартними звинуваченнями в «антирадянській діяльності» в Чернігові і Києві були засуджені і відправлені на «Біломорканал» 170 осіб. Ладю було засуджено на десять років.

Умовне звільнення прийшло несподівано. Коли на будівництві каналу почалася величезна пожежа, адміністрація пообіцяла дострокове звільнення сміливцям, що будуть гасити полум'я. Ладя опинилась серед них і вижила у пожежі. Вона дістала статус «вільнонайманой» і жила вже не за колючим дротом. З «Біломорканалу» вона перейшла на інше «будівництво сталінських п'ятиліток» – канал «Москва-Волга».

Навіть в тих умовах поетеса не полишала літературної творчості. Потрошки вона друкувалась не тільки в табірному журналі, але і в інших виданнях. У 1935 р. журнал «Огонёк» (Москва) в одній зі своїх публікацій, де йшла мова про «благодійний вплив будівельної стихії на перевиховання ув'язнених», серед інших згадував ім'я Ладі Могилянської, яка на той час навіть була прийнята до Союзу письменників СССР.

Але цей примарний спокій продовжувався недовго. 15 травня 1936 г. Ладю знову було заарештовано. На цей раз вона потрапила на Соловецькі острови.

Ладя Михайлівна з ГУЛАГу вже не вийшла. Академік Ліхачов, що потоваришував на Соловках з Ладею, згадував про неї, стриману і мовчазну, що працювала разом з ним в якійсь табірній конторі.

Дев'ятий вал терору 6 липня 1937 року накрав і Ладю Михайлівну разом з чоловіком. Було розстріляно і брата Дмитра.

Ще раніше, 1933 року, було репресовано батька – Михайла Михайловича Могилянського, який видав до друку перший том «Біографічного словника українських діячів». Помер Михайло Михайлович 1944 року.

*Оля Черкас,
голова 124-го Відділу СУА*

*Використано матеріали: Вадим Скуратівський.
“Ладя Могилянська. З напівзабутих імен”.*

Від редакції: просимо цю статтю взяти як зразок і присилати дописи про **маловідомих патронів** Ваших відділів.

LADIA MOHYLIANSKA (1899–1937)

Ladia Mohylianska was one of the outstanding poets of the 20th century. Ladia's father, Mykhailo Mohyliansky, was very active in democratic politics and a very well-known literary figure. Writing under the pen name Petro Chubsky, he had great literary talent and taught his children, Ladia and Dmytro, that Ukrainian literature can be creative rather than formulaic. He also taught his children to be nonconformists and to create their own style of writing. He wanted them to write as if they were reaching the heart and soul of everyone who read their work. Ladia and Dmytro followed in their father's footsteps. They became actively involved in politics and wrote very touching works, which often focused on politics, freedom, and love.

Ladia was first recognized as an outstanding writer in 1919, and many of her works were published in Chernihiv's literary journal *Prosvita*. This was the beginning of her public literary life.

In the 1920s, many of Ladia's works were published in *New Generation*, *Life and the Revolution*, *The Star*, and other publications. She became politically outspoken in her writings and wrote against the beliefs of the Communist Party. In the late 1920s, she joined a group of intellectuals, poets, and writers in Chernihiv, who shared her of anticommunist beliefs.

Expressing antigovernment opinions at the time was unacceptable; Ladia, however, continued to write anticommunist articles, hoping to bring awareness to the people about the many flaws of communism. Many of her works soon appeared in publications outside of Ukraine. Seeing the power she had to influence through her writings, the Soviet government attempted to impose restrictions on her. She was forbidden to write or join any literary group. But these restrictions did not stop Ladia from writing her influential articles and poems.

Ladia's first arrest came in 1929. She was a member of an elite revolutionary literary group, which included Oleh Hamenetsky. Oleh was also quite outspoken and had written about collectivization in small towns throughout Ukraine. His anti-collectivization articles created a populist stirring throughout the land, and the government began

arresting anyone who belonged to this literary group or held similar anticollectivization beliefs.

When the arrests came, seventy individuals from Chernihiv and Kyiv were sent to Bilomorkanal, where they were sentenced to hard labor. Ladia was among them. Her sentence was 10 years of hard labor.

During her years in the prison camp, there was an enormous fire in Bilomorkanal. The administrator of the prison needed help putting out this fire and offered the prisoners a plea bargain. Those who helped put out the fire would get a reduced sentence. Ladia volunteered to fight the fire, hoping to gain her long awaited freedom. But once the fire was extinguished, she did not gain her freedom—instead, she was taken off hard labor and given lighter duties and fewer restrictions.

During the ten years she was imprisoned, Ladia was not permitted to write. However, she could not be stopped. She continued to write and submitted many articles for the camp publication. She was rearrested and sentenced to a hard labor penal camp in the Solovets Islands. There, on July 6, 1937, Ladia, her husband, and brother, Dmytro were shot to death. Ladia was 38 years old.

Ladia and her family had strong convictions. They cared about Ukraine, the Ukrainian people and wanted the best for our country. Though she never left prison, she lives on through the many literary pieces she left the world.

Ladia Mohylianska is patroness of UNWLA Branch 124 in St. Petersburg, Florida. The article was submitted by Olya Czerkas, president of Branch 124 and was based on reference materials from Vadym Skurativsky's Z napiv zabutykh imen (Half-forgotten Names). We hope that other UNWLA branches will send us information about other "half-forgotten" heroines, especially those women honored as branch patronesses that we seldom hear about and thus know little about. Articles can be in English or Ukrainian, but we hope that many of you will follow Ms. Czerkas's lead and send bilingual texts.

Our Cover Artist

Ulana Chrystyna Salewycz was born in Paterson, New Jersey on October 28, 1957, and has been creating art nearly all her life. She started painting in grammar school, taking oil painting classes from Sophia Petesh, a student of Myhajlo Moroz. Her most influential mentor during her childhood was Arcadia Olenska Petryshyn, a family friend and the first female artist Ulana met. It was Olenska who introduced her to Jacques Hnizdovsky and other artists at the Association of Ukrainian Artists gallery where she met her next mentor, Myhajlo Cheryshniiovskyj. Both Hnizdovsky and Cheryshniiovskyj encouraged Ulana to gather other young Ukrainian contemporary artists for a group show.

During this time, Ulana was studying Fine Arts at Rutgers University in Newark, New Jersey. She obtained her bachelor's degree at Rutgers along with a Museum Training certificate. After graduating from college, she participated in several group shows at the Ukrainian Institute of America in NYC, the Ukrainian Canadian Art Foundation in Toronto, the Ukrainian Museum of Modern Art in Chicago, and galleries in Boston and Ohio.

Ulana holds an Associate in Applied Science degree from the NY School of Interior Design, worked briefly as a colorist in the textile design industry, and then pursued a career in Interior

Design. In 2002, after earning a master's degree in art therapy from the College of New Rochelle, Ulana now does what she loves best—teaching painting and conducting art therapy sessions with children, senior citizens, and people with mental illnesses.

Ulana had her first one-woman show at the Cunneen Hackett Art Center in Poughkeepsie, New York in 2008; in 2009 and 2010, her work was featured in the Ukrainian Artists summer exhibitions at the Grazda gallery in Hunter, New York. She also participated in the Art at the Institute series “Contemporary Art 2010.” Ulana is planning another solo show at the Ukrainian Institute in 2012.

The artist lives and works in Dutchess County, New York, her love of nature, art and animals fueled by the Hudson Valley environment. She creates art and is now passing the torch to younger and older first time artists. She also volunteers for the Dutchess County Society for the Prevention of Cruelty to Animals, work that has inspired her to start a line of custom-made Pet Collages. Her work can be seen at local craft fairs, gift shops, and restaurants. Ulana is a member of the Ukrainian Museum and the UNWLA, Branch 95 in Kerhonkson, NY.

To view more of her work, please visit her blog: www.3greenrocks.blogspot.com.

СПОМИН ПРО ІКЕРА

Старше покоління українців Америки з теплотою згадує ім'я письменника і гумориста Івана Керницького (псевдонім ІКЕР).

В листопаді 1983 р. Об'єднання Українських Письменників “Слово” та Спілка Українських Журналістів Америки влаштували своєму визначному членові та улюбленому письменникові Іванові Керницькому – ІКЕРОВІ 70-літній ювілей.

Святкування відбулося в репрезентативному Іституті Америки в Нью-Йорку при вщертв виповненій залі, з виступом голови “Слова” та передових українських журналістів, з добірною мистецькою програмою.

В своїй скромності приголомшений незвичайним вечором в його таки честь, зворушений ІКЕР – ювілят, дякуючи виконавцям, не передбачував, мабуть, що дні життя його почислені... бо уже за кілька місяців, 16 лютого 1984 р. відійшов з цього світу.

Про початки письменницької діяльності Ікер пише з притаманним собі гумором у своїй автобіографії. Почались вони ще в рідному селі Водниках біля Львова, де малий Івась ходив до початкової школи. Його вуйко, який учителював у Львові, залишив на горищі свої книжки, а мав їх чимало. Там то, ножицями обрізував з книг рідного вуйка маргінеси, які, як каже, були

досить широкі, та зшивав їх зручно у зошити. Ці книжечки заповнював своїми першими творами, а були це, як згадує, вірші й тільки трохи прози.

Згодом, з літами, записував надумані й пережиті історії у старій батьківській селянській хаті. Так оформилась його перша збірка новель і оповідань “Святоіванські Вогні”, яка появилася друком у Львові в 1934-му році.

Поява першої збірки була, мабуть, великим пережиттям молодого письменника, бо по багатьох літах уже тут, в Америці, згадує її зі зворушенням, як також зі зворушенням згадує святоіванські ночі, пережиті в рідному селі.

В оповіданні “На Івана, на Купала” пише: “Містеріє святоіванської ночі, я глибоко вдячний тобі, що ти мене надихнула написати першу мою книжечку ‘Святоіванські Вогні.’ Химерні вогники, грайливі світлячки, як довго ви горітимете в моїй душі золотими споминами минулого, так довго моя Батьківщина буде близько мене й зо мною, і я відчуватиму її благословення, як останній дотик матеріної долоні на моїй голові.”

У Львові Ікер працював журналістом у видавництві Івана Тиктора. Там появилася його збірка новель, нарисів і оповідань. Згадувані уже “Святоіванські вогні”, згодом “Мій світ”, “Село говорить”, а опісля уже на еміграції “Циганськими дорогами”, “Перелетні птахи”, “Герой передмістя” та “Будні й неділя”. Писав також драматичні твори, з яких п’єси “Листопадовий день” і “Король стрільців” з успіхом ставила студія Лідії Крушельницької в Нью Йорку й театр “Заграва” в Торонто.

В Америці Ікер був відомий як улюблений фейлетоніст “Свободи” та постійний співробітник “Лиса Микити”. Свій погідний філософський підхід до світу й людей, до всіх наших громадських актуальних явищ вкладав в уста придуманої ним пари своїх сусідів з бібрецького повіту – Татухів, старих емігрантів. На всі проблеми, які приносить життя, Ікер дивився вибачливо, оком доброї шляхетної людини.

Любив людей, а люди любили його, тому мав багато приятелів-друзів. Мав їх чимало й між жінками, з якими легко нав’язував контакт. Однак життя пройшов самотньо, не знайшовши пари – подруги життя. Причина – це таємниця його серця, про яку ніколи уже нам не дізнатись.

В ряди – годи дописував до “Нашого життя”. Був також довголітнім співробітником “Веселки”. Останнім його твором, який приготував до друку, була саме книжка “Для дітей і про дітей” та, на жаль, несподівана смерть не дала авторові змоги побачити її надрукованою.

Хоча рано покинув низькі пороги своєї сільської хати й пішов у широкий світ, з якого додому ніколи не вернувся, то в серці, як син села, зберіг ніжну любов до нього, яка в’ється золотою ниткою в багатьох його творах.

Літа своєї молодости Ікер перевів у Львові, тому психіка людей міста була йому добре відома.

Коли втомлять сірі будні життя, так добре розгорнути книжку Ікера “Герой передмістя” і разом з ним поблукати по вулицях давнього Львова й з усміхом на устах та теплом у душі пережити пригоди його героїв нашого міста, їхні радості та смутки. Він вкладав у їхні уста свій погідний гумор, доброту й співчутливість свого серця, любов до людей. Такий був Ікер...

Своє слово хочу закінчити його ж таки словами з оповідання „Будні й неділя”, в якому так влучно схопив суєту людського життя:

“І так пропливало життя, так миналися і забувалися дні й будні чергувалися з неділею. Неділя була завжди одна, а буднів – так багато й всі подібні один до одного, як вагони товарового поїзду... Вони котились і котились наперед, навантажені людським горем і радощами, обманним щастям і тихим смутком, у світі... у світі... у світі далекі незнані, сіро й одноманітно відстукували свій час по вузьких рейках життя і все ближче та ближче приближались до отої останньої стації на світі звідки повороту нема”.

З давніх давен кажуть про поета чи письменника, який закінчив мандрівку життя: – ЗАМОВК ПОЕТ. – Замовк, бо не писатиме більше нових своїх творів, однак у творах, які залишив – він, Ікер, житиме, зогріваючи нас теплом своєї ніжної душі.

В пам’ять письменника, фейлетоніста й гумориста Івана Керницького – ІКЕРА, який відчитала на сходинах 74-го Відділу в Чікаго Ярослава Панчук.

Українки в історії: нові сторінки /В. Борисенко, А. Атаманенко, Л. Тарнашинська [та ін.].
К.: Либідь, 2010. – 264 с.

Прекрасний подарунок отримало українське світове жіноцтво напередодні 20-ої річниці незалежності України.

Збірка нарисів про видатних українок – вчених, вчителів, громадських діячок, письменниць, мисткинь, композиторів тощо. Ця книжка є продовженням книги „Українки в історії”, яка мала колосальний успіх і вже витримала два видання (2004 і 2006 рр.). Пам’ятаю, як на XXVII Конвенції СУА в Албані, Н. Й. проф. Валентина Борисенко репрезентувала союзнякам цю книжку і з якою гордістю за наших видатних українок минулого сприйняли учасники конвенції цю книгу.

Гортаючи сторінки нової книжки, переживаю щось подібне. Направду, українська жінка здатна на подвиг в будь-якій сфері життя. В новій книжці автори подають найбільше видатних жіночих постатей українок ХХ століття і сучасності. Саме у ХХ столітті Україна пережила дві світові війни, революції, визвольні змагання, голодомори, репресії, розкуркулення, депортації. І українські жінки виносили на своїх тендітних плечах весь тягар цих жахів. В книжці читачі дізнаються про визначних діячок національно-визвольного руху Катерину Зарицьку і Людмилу Фою.

Одночасно у ХХ столітті відбулося багато наукових відкриттів та мистецьких досягнень. Імена видатних наших сучасниць – науковців, освітян, мисткинь, громадських активісток також подані у цій книзі. Ось дякі з них: Дарія Берча – видатна вчена-фізик, Катерина Матейко – етнолог, мистецтвознавець, Мотря Братійчук – фізик-астроном, Ірина Дудар – доктор медицини, професор-нефролог, Наталія Руденко – педагог-реформатор.

Нам приємно, що у вступному слові до книжки проф. Валентина Борисенко відводить належне місце українським жіночим організаціям СФУЖО і СУА, які відіграють значну роль у світовому жіночому русі.

У книзі подано багато жіночих імен діаспори. Це Віра Вовк (Бразилія) – поетеса, письменниця, перекладач, літературознавець;

Оксана Лятуринська (США) – поетеса – “княгиня української духовності”; Квітка Цісик (США) – українська перлина оперного, камерного й популярного співу світового рівня; Емма Андіївська (Німеччина) – поетеса, прозаїк і малярка, яка завжди підкреслює: “Я свою Україну ношу, як слимак свою хатку”; Оксана Бризгун-Соколик (Канада) – багатолітня голова СФУЖО. А ось імена сучасниць, поданих у книжці, які живуть в США поруч з нами, багато з яких є членками СУА: Наталія Пазуняк – науковець, дослідниця українського мовознавства і літературознавства, визначна громадська діячка, членка СУА; Марта Тарнавська – поетеса, прозаїк, перекладач, бібліограф, член Редакційної колегії журналу СУА “Наше життя”; Ася Гумецька – літературознавець, відома громадська діячка, член Редакційної колегії журналу СУА “Наше життя”; Галина Воскобійник – меценат, організатор Фондації ім. Івана Багряного, займається благодійництвом; Міртала Пилипенко – скульптор і поетеса. Всім відоме ім’я Катерини Ющенко (Чумаченко), яка народилася і здобула високу освіту та блискучу кар’єру в урядових установах США, а тепер громадянка України, на благо якої наполегливо і самовіддано працює.

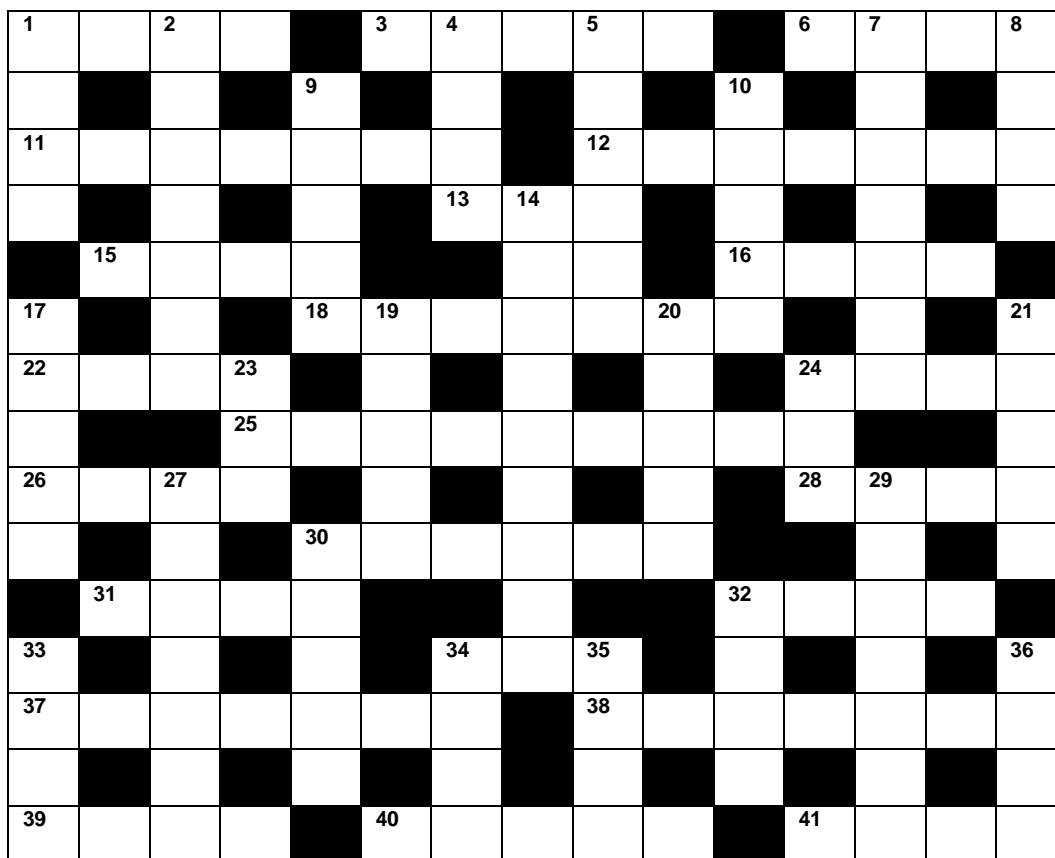
З особливим задоволенням і щирою подякою хочу відзначити ініціатора видань “Українки в історії” пані Наталію Даниленко, нашу визначну союзнянку, члена Редакційної колегії журналу СУА „Наше життя”.

Хочу навести слова подяки Петра Кононенка, академіка Академії вищої школи України із вступного слова до книжки: “Справою честі для нас є щиро подякувати і вклонитися пані Наталі Даниленко за її щире неспокійне серце і подвижницьку любов до України. Її стараннями стало можливим продовження “Українок в історії” й гідне патріотичне ушлявлення жіночок-українок..., які плекають українське коріння і бережуть людську цивілізацію на Землі”.

Лідія Служ

ХРЕСТИКІВКА

Горизонтально:

1. Представник одного з народів південних слов'ян.
3. «Очерет, ... , чорні брови в козака».
6. Вперта тварина.
11. Комаха-хижак.
12. Український композитор.
13. Орган зору.
15. Вулкан в Італії.
16. Найвідоміший музей у Франції.
18. Велике козацьке село.
22. Ім'я української співачки Матвієнко.
24. Брат Мойсея.
25. Друга особа після керівника, начальника.
26. Послідовний ряд музичних звуків.
28. Королівське крісло. 30. Стиснута рука, кулак.
31. Назва корабля, на якому Ясон вирушив за золотим руном.
32. Опади.
34. Протиракетний захист, який США намагаються поставити в Європі, що викликає шалений супротив Москви.
37. Негативна оцінка діяльності.
38. Білоруський і український першодрукар.
39. Еспанський королівський футбольний клуб.
40. Музичний лад.
41. Відплата за зло.

Вертикально:

1. Дерев'яний черевик.
2. Місто на Прикарпатті.
4. Одяг індійських жінок.
5. Геометрична фігура.
7. Високогірне озеро в Українських Карпатах.
8. Держава в Південній Азії.
9. Збірник географічних мап.
10. Поселення, двір, гражда.
14. Працівник транспорту, що перевіряє наявність квитків на право проїзду у пасажирів.
17. «,, – морська глибина, хто в них пірне аж до дна, той, хоч і труду мав досить, дивнії перли виносить». Іван Франко.
19. Професія Ісуса Христа в молоді роки.
20. Людина, що зневажливо, з сарказмом ставиться до загально прийнятих істин.
23. Циганка ... з відомої української драми.
24. Частина драматичного твору.
27. Козацька невелика гармата.
29. Фльора.
30. Друга назва трави чорнобиля.
32. Ріка у Франції.
33. Прилад на кораблі, якого викидають, заходячи в порт.
34. Ввічливе звернення до жінок.
35. Столиця скандинавської держави.
36. Держава в Африці.

Відповіді, ст. 27.

Великий піст

Під час Великого посту, який охоплює 40 днів (не включаючи неділі), ми приготуємо до пережиття одного з найбільших християнських свят – Воскресіння Господнього. В цей час слід утримуватись від бажаного. Дотримання посту має на меті саме самоконтроль, зосередження на духовному, а не матеріальному. Це час покути та навернення, отже головні риси Великого посту – це покута, милостиня та молитва.

У перші роки християнства Великий піст охоплював лише Велику П'ятницю та Велику Суботу. В III столітті постили вже цілий тиждень, а на початку IV ст., в пам'ять про сорокаденне перебування Христа в пустині постили почали 40 днів.

Перша неділя Великого посту називається „неділя збірна”. В цей час зазвичай вже тане сніг, тому кажуть в народі: “Неділя збір – тече вода з гір”. В цю неділю дівчата варили кашу з маком і закопували її на короткий час в землю „щоб недоля пропала”.

В цей час жінки носили прикраси з агатів та оніксу, оправленого в срібло, або ебонітову біжутерію. Під час посту не дозволялося грати веселої музики. Дітям замість казок читали життя святих. Чоловіки мали відмовлятися від вживання алкоголю, куріння тощо.

Оскільки під час Великого посту не можна вживати м'яса, молока і молочних продуктів, яєць, то це дає простір для кулінарної фантазії. Різні крупи, ярина, овочі, риба, гриби, квасоля, горох, боби, соя, рослинна олія, горіхи й насіння, – з цього набору можна приготувати найрізноманітніші страви, до того ще й дуже смачні.

Тепер у незалежній Україні відроджується релігія, а заодно і давні традиції, пов'язані з Великим постом. Згідно зі статистикою в Україні у 2009 році Великого посту дотримувались 23 відсотки всіх домогосподарств. У Західному регіоні країни кожне друге домогосподарство постилося. У Східній частині України цей показник є найменшим (13%). До речі, в сільській місцевості цей показник є вдвічі більшим, ніж у містах. Цікаво, що населення віком до 30 років лише 19% дотримуються

посту. Чим людина старша, тим більше виконує всі приписи щодо посту. Хоча люди віком понад 60 років звільнені від посту, а також малі діти, вагітні жінки та хворі і немічні.

Лада Весну несе

(Легенда)

Наші пра-прадалекі родичі зустрічали Новий рік 1-го березоля (так називали березень). Вони вірили, що від зимового сну землю пробуджує Лада – богиня Весни. Разом із перелітними птахами покидала вона Вірий, де живуть боги, і сходила на землю. Отож, 1 березня ще й було святом Лади. Богиню Весни завжди зображували з пучечком червоної калини в руках. Чому? Хай про це розповість легенда.

...Як прийшла пора, спустилася Лада з Вірію, щоб нести тепло на Україну. Довгим був її шлях. Вона вже й Крим пройшла, вже ступила у неозорі таврійські степи. І скрізь, де богиня проходила, буяли трави і проростали квіти. Вельми стомилася Лада. Прилягла на зелений моріжок й міцно заснула.

Угледіла те підступна богиня зла – Мара. Підкралася до сплячої Лади й густо засіяла довкола неї дерезу й колюче терня. Швидко проростало зілля, а Лада безпечно спала. Пробудилася лише тоді, як почувла чийсь відчайдушні моління. То українці – орачі благали тепла на свої ниви. Підхопилася Лада. Як могла вона спати в той час, коли люди, змучені холодом, чекають на неї? Кинулась бігти Лада – аж навколо огорожа тернова. Вперто продиралась богиня крізь терен. Він колов її ніжні руки, дер її тіло – та Лада не відступалася. І таки вирвалася з полону! Понесла тепло і сонце українцям. А там, де упали в землю краплі гарячої крові, вирости згодом кущі калини...

Маріанна Онуфрик,
м. Ірпінь, Україна

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVIII

MARCH 2011

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

From May 27 to May 30, 2011, members of the Ukrainian National Women's League of America will be gathering from across the nation for the 29th time. This gathering or convention, to be held in Whippany, N.J., besides being the highest legislative power of our organization, is a much-awaited event by anyone who has previously attended a UNWLA Convention. And with good reason. During the convention, comprehensive reports are presented by each member of the National Board; there are panel discussions that address current issues facing the organization, and interesting guest speakers enlighten and inform our members and guests on a variety of topics. Triennial National Board elections are also held. Beyond these formalities, the convention allows attendees to meet other UNWLA members from various cities, to compare organizational notes, and to make friends for life. Each member quickly learns what it is that binds us together—a love of our ethnic identity and cultural heritage and respect for each other as Ukrainian American women. We all realize that even though all of us are different, we are so alike!

In May, 1931, when Olena Lototsky was embraced as the President of the UNWLA, the Board proposed a “Women's Congress” that would present an opportunity to assess the work of the organization since its inception in 1925. At this time, there were already 17 active branches. The Congress, which was actually the first formal UNWLA Convention (excluding the initial formation meeting of the UNWLA in 1925), took place from May 26 to May 30, 1932, in New York City. Attendance was excellent, and even Canadian guests joined the Congress. A multitude of young community activists spurred fiery discussions. The culmination of the UNWLA's first seven years, the Congress attested to something very important—that the UNWLA had laid a strong foundation for the future evolvement of the organization. The branches continued to grow and were able to gather the scattered forces of many new women. And the leadership began to understand and cultivate the idea of “strength in numbers” and the importance of ties with American women's organizations.

Besides the personable Olena Lototsky, the dynamic Marusia Beck and Stefania Abrahamosky shared their thoughts on the organization's potential and its future. At the Convention Banquet, honorable guests and speakers included the president of the National Council of Women/US and author Fanny Hurst. These first steps were a solid beginning, a proud and important part of our history. And our conventions, which have been organized and attended by our membership for an additional 28 times, show how strong those foundations were. They also show the strength of the women who built on those foundations. The list below provides a glimpse of what we have inherited.

And now the current convention committee faces the intricate task of planning our next convention—the 29th. Olha Lukiw, as president of the New Jersey Regional Council, chairs the convention committee, whose membership represents branches from all parts of the state of New Jersey. The committee is diligently attending to all details, from room and board to entertainment to panel discussions, to ensure that everyone's stay is memorable and meaningful. And so in May of this year, we will once again come together to find and cement that which binds us, that which unites us!

I must add a personal note here. The very first UNWLA Convention I attended was in 1993 and was held in Newark, New Jersey. The imposing opening ceremonies, the camaraderie and atmosphere of this convention instilled within me the deep meaning of what it means to belong to a national organization whose selfless goal is to help others. This is what inspired me to follow the UNWLA path to the position of president, a title I am honored to hold.

We invite you to join us as we come together to review the past and, with your vision and your help, plan our future!

Marianna Zajac, President

50th Anniversary of UNWLA, 1974

OUR CONVENTIONS

A PROUD LEGACY

1 st	New York City	May 26–30	1932	
2 nd	New York City	May 24–26	1935	
3 rd	Philadelphia	May 29–30	1937	
4 th	New York City	May 27–28	1939	
5 th	New York City	May 30–June 1	1941	(15 th anniversary of UNWLA)
6 th	New York City	Sept 4–6	1943	
7 th	Philadelphia	Dec 8–10	1945	
8 th	Philadelphia	Nov 14	1948	
9 th	Philadelphia	Nov 11–12	1950	(25 th anniversary of UNWLA)
10 th	Detroit	May 30–June 1	1953	
11 th	Philadelphia	Sept 3–5	1955	
12 th	New York City	June 24–27	1959	
<i>(held jointly with the World Federation of Ukrainian Women's Organizations on the occasion of "The Ukrainian Woman in the Free World" and the World Congress of Ukrainian Women)</i>				
13 th	Philadelphia	June 29–July 1	1962	
14 th	New York City	Nov 26–28	1965	
15 th	Chicago, Illinois	July 5–7	1968	
16 th	Kerhonkson, N.Y.	May 21–23	1971	
17 th	New York City	Nov 29–Dec 1	1974	(50 th Anniversary of UNWLA)
18 th	New York City	May 27–29	1978	
19 th	Philadelphia	May 23–25	1981	
20 th	New York City	May 26–28	1984	
21 st	Cleveland, Ohio	May 22–25	1987	
22 nd	Detroit	May 26–28	1990	
23 rd	Newark, N.J.	May 29–31	1993	
24 th	Philadelphia	May 24–27	1996	(70 th Anniversary of UNWLA)
25 th	Chicago	May 28–31	1999	
26 th	Sarasota, Fla.	May 25–27	2002	
27 th	Albany, N. Y.	May 27–30	2005	
28 th	Detroit	May 23–26	2008	

XXIX UNWLA CONVENTION PROGRAM

May 27 - 30, 2011

FRIDAY, MAY 27, 2011

- 10:00 Registration
12:00-3:00 UNWLA National Board Meeting
3:00-5:00 Seminars (Concurrent)
    3:00-4:00 Press/Our Life
            Education
    4:00-5:00 Archives
            Art/Museum
6:00-7:00 Light Dinner
7:30-10:00 Pre-Convention Program and Reception

SATURDAY, MAY 28, 2011

- 7:30 Breakfast
8:00 Registration
8:30 Preparation for opening ceremony
    (in embroidered attire)
9:30 Opening ceremonies – Convention Committee
    Chair, Olia Lukiw

10:00 – 1:00 PLENARY SESSION

1. Welcome address – Olia Lukiw, Convention Committee Chair
2. Opening of the XXIX Convention – Marianna Zajac, UNWLA President
3. Report of Credentials Committee – verification of quorum
4. Approval of Convention Program and Rules of Procedure
5. Introduction of Honored Guests
6. Election of Convention Officers
7. Appointment of Committee to approve minutes of XXVIII Convention, Detroit, Michigan
8. Approval of Resolutions Committee
9. Approval of the Bylaws Committee
10. Address – Marianna Zajac, President
11. Financial Report – Nadia Cwiach, Treasurer
12. Auditing Committee Report – Oksana Farion
13. UNWLA National Board Reports – questions
14. Approval of Reports of UNWLA National Board

1:00 Luncheon

3:00 – 5:30 PLENARY SESSION (continued)

15. Report of Credentials Committee
16. Approval of Minutes of the XXVIII Convention- Detroit, MI
17. Conferring of UNWLA Honorary Membership
18. Nominating Committee Report – Zoryanna Mishtal
19. Election of National Board Officers and Auditing Committee

6:30 Cocktails

7:30 Banquet

SUNDAY, MAY 29, 2011

- 7:00 Breakfast
7:30 Registration
8:00 Divine Liturgies

9:30 – 1:00 PLENARY SESSION

1. Report of Credentials Committee
2. Membership Panel – Nusha Macielinski
3. GUEST SPEAKER
4. Parliamentary Procedures – Oksana Xenos
5. Amendments to the Bylaws – Oksana Xenos

11:30– 1:00 ELECTION OF LIAISON FOR BRANCHES-AT-LARGE

- 1:00 Luncheon
2:30-4:00 Seminars (Concurrent)
    Scholarship Program
    Cultural
4:30 Bus Trip to Ukrainian Museum, NYC
7:30 Dinner at Ukrainian Cultural Center, Whippany

MONDAY, MAY 30, 2011

- 7:00 Breakfast
8:30-10:00 Seminars (Concurrent)
    Social Welfare
    Public Relations

10:00 – 1:00 PLENARY SESSION

1. Report of Credentials Committee
2. Finance – Roma Shuhan
3. Adoption of Resolutions of XXIX Convention
4. Address of the newly elected UNWLA President
5. Miscellaneous questions and suggestions
6. Adjournment of the XXIX UNWLA Convention

(Lunch will be served during plenary session)

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

ВІСТІ ЗІ СТИПЕНДІЙНОГО БЮРА

23 жовтня 2010 р. відбулося засідання Комісії Стипендій СУА у присутності голови СУА Маріянни Заяць. На пропозицію референтки стипендій СУА прийнято два важливі рішення у справах стипендій в Україні. З огляду на дальшу економічну кризу збільшено число стипендіатів та піднесено ставку стипендій, почавши від біжучого навчального року 2010–2011. Ми вдячні Голові СУА Маріянні Заяць за присутність та одобрення цього рішення Екзекутивою СУА.

Ліворуч: Вікторія Міщенко (адміністратор стипендійного бюро), голова СУА Маріянна Заяць, референтка стипендій СУА Марія Полянська та членки Стипендійної комісії – Анна Кравчук, М. Оріся Яцусь та Люба Більовицук. Відсутня Дарія Новаківська Ліссий.

Складаємо щиру подяку спонсорам за позитивне ставлення до цієї справи та дальшу опіку над “своїми дітьми” . Спасибі Вам!

Щиро дякуємо Вельмишановному панові Богданові Похмурському за княжий дар в сумі 16,547.72 дол. для створення тривалого (залізного) фонду його імені при Стипендійній Акції Союзу Українок Америки. На бажання Добродія відсотки із цього фонду призначені на стипендії студентам українистики в Україні. Нехай Господь благословить за Вашу благодійність!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА

До нас пишуть стипендіанти

Доброго дня, шановна моя добродійко п. Марія Полянська!

[...] Пише до Вас Володимир, учень 11-го класу школи м. Ярового на Львівщині. В перших лінійках свого листа хочу Вам щиро подякувати за надіслану стипендію, яку я отримав перед святом Миколая, тому це для мене був найкращий подарунок.

Вдячний Вам, Володимир.

* * *

Вітаю Вас! [...] В цьому листі я хочу подякувати Вам за Вашу організацію, яка дарує щастя тисячу серцям. Одним із яких є моє... це дуже велика підтримка для мене...

Віра Вікторівна, м. Кобель, Волинська обл.

ПОЖЕРТВИ ЗА ГРУДЕНЬ 2010 та СІЧЕНЬ 2011

16,547.72 дол. Bohdan Pochmursky Endowment Fund; **1,980 дол.** Ігор Шеремета; **1,100 дол.** 3-й Відділ СУА (3); **1,000 дол.** д-р Дарія Новаківська Лісса (addition to Daria Nowakiwsky Lissy Endowment Fund) (54), Dr Marta Voytovich and Ms. Laurie Gauger, Gary J. and Irene Wolfe (47); **660 дол.** Андреас Бойко (106), Alex I. Khowaylo, 54-ий Відділ СУА (54), Юрій і Анна Зелінські; **500 дол.** д-р Богдан і Богданна Худьо (28), Irene Koczczuk Harris, Мирон Кравчук (98), д-р Ігор А і Зеновія Кунаші, Юрій і Оріся Яцусі (98), Орест Жуль; **450 дол.** Андрій і Христина Козаки (86); **440 дол.** Alex and Irene Khowaylo (62), Анна Р Лукачік, Зіна Михайличенко; **400 дол.** Богдан і Оксана Кузишини (65); **350 дол.** Марія Одежинська (38); **330 дол.** Марк Андріюк, Marion Bartoszyk (78), Богдан і Христина Бейгер (97), Мирон і Славомира Білас (90), Володимир і Катруся Воловодюки (86) Роман Адріян Цибрівський, Марта і Татіяна Доберчаки (83), Rostislav I. Gri gorchuk, д-р Александер Клос, Basil and Pricilla Kuzyszyn (98), Александра Ісаєвич Майсон, Ярослава Д. Мулик (86), Евген і Богданна Михайліві (91), Іван і Христина Плюта (13), Dr Irwin C Radezky, д-р Іванна М Ратич (56), Евген Рудакевич, Йосиф Сахно, Самопоміч-Пассаік (70), Ірена Шерба (90), Christine B. Smith, Оріся М. Стефанів (98), Оксана Стой (3), д-р Оріся Трешневська (54), Юлія Трешневська (54), UAV Post 30 (98), Остап і Галина Якубовичі (98), Татіяна Ясінська (78), 1-ий Відділ СУА (1), 12-й Відділ СУА (12), Округна Управа СУА в Н.Дж.; **320 дол.** д-р Юліан Іной; **300 дол.** Андрій і Тамара Кобзарі, Ihor and Elaine Zankiw (49); **250 дол.** Dr. Luba Zuk Levy, Наталія Павленко, Юрій і Марта Шевчуки (98); **220 дол.** Діонізія Брочинська (108), Марта В Бородайко

(36), Mary Brudny (36), Nathan and Andrea Fingley (98), Тарас і Ольга Гунчаки (86), Robert J. Kent, Mildred Kozak (13), Helen Massa, Люба Новак (36), Олена Папіж (81), Patricia S. Pylypec, Володимир і Богданна Слижі (83), 34-ий Відділ СУА (34), 83-ий Відділ СУА (83), 92-ий Відділ СУА (92), 98-ий Відділ СУА (98), 108-ий Відділ СУА (108); **200 дол.** Наталія Даниленко (90), Юрій Б і Таня Кузич (101), Звенислава Лебедович (89), George and Victoria Mischenko (98), R Paul and Elena Oberleitner (98), Люба Д Онуферко (43); **150 дол.** Уляна Дячук, Іванна Пенкальська (43); **110 дол.** Оксана Голян, Таїса Яцусь (3), Alicia Kurlak-Behn, Larysa Szanc-Smarsh, Люба Кушнір (99), Віктор Омельченко, Володимир і Маруся Серна з родиною (56), 50-ий Відділ СУА (50), 96-ий Відділ СУА (96), 113-ий Відділ СУА (113), Теодозій і Ольга Зазулі (83); **105 дол.** Зенон Держко; **100 дол.** Андрій і Марта Бачинські, Ігор і Наталія Гавдяки, Ірена Сайкевич, Іван Стасюк; **50 дол.** Ольга Чмола (49), Viktoria Hyer (98), Cathy Longinotti, Марія Мосяк, Мирон Салдит (49), Нестор і Аніса Шусти; **42 дол.** Рената Бігун (28); **25 дол.** Б Надя Бігун (28), Anne M. Essenhigh, д-р Олена Стацюк; **10 дол.** Олена Стахнів.

В ПАМ'ЯТЬ

В пам'ять **бл. п. Олени Шиприкевич** пересилаю 200 дол., як додаток до тривалого фонду ім. Лідії Бурачинської Рудик при Стипендійній Акції СУА. Люба Д. Онуферко, Дженкінтаун, ПА.

Enclosed please find a check in the amount of \$100 for UNWLA's Scholarship Program. This is in **memory of the late Maria Futey-Yurkiw**. Best wishes, Ihor and Natalia Gawdiak, Columbia, MD.

В пам'ять **бл. п. Мирослави Стахів-Ольшинецької** в залученні пересилаємо чек на 50 дол. на потреби Стипендійної Акції СУА, через 49-ий Відділ СУА. Похресник Мирон і Оксана Салдит з родиною.

Замість квітів на свіжу могилу **незабутньої** та дорогої **Олі Ісаєвич** пересилаємо 100 дол. до Стипендійної акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Дочкам Тетяні Чорновус та Лесі Ісаєвич Майсон з родинами складаємо щирі співчуття. Анна, Бернард і Мирон Кравчуки, Голмдел, Н. Дж.

У світлу пам'ять **інж. Ярослава Сидора** складаю 25 дол. на Стипендійну Акцію СУА через 28-ий Відділ СУА. Родині складаю щире співчуття. Надія Бігун, Новато, Каліфорнія.

В пам'ять **бл. п. мого Дорогого мужа Ярослава Пенкальського, бл. п. Ярослава Куровицького і бл. п. моєї подруги Віри Попик**, пересилаю 150

дол. на Стипендійну Акцію СУА, через 43-ий Відділ СУА. Іванна Пенкальська.

З РІЗНИХ НАГОД

Шановна Пані Полянська! Багато років мій покійний муж і я склали у цьому часі пожертву на Стипендійну Акцію СУА замість подарунків для родини. Залученим чеком пересилаю даток на цей рік. Бажаю багато успіхів у Вашій праці. Уляна Дячук, Радерфорд, Н. Дж.

Поправка. У січневому 2011 числі “Нашого життя” на ст. 30 (даток від д-ра Ярослава і Лярисы Музички) помилково подано “У двадцять болочу річницю...”, а повинно було бути: “У дванадцять болочу річницю”. *Вибачаємо за недогляд.*

Марія Полянська.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА,
Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій СУА.

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ

В пам'ять **бл. п. Богдани Бережанської** датки зложили: 100 дол. Стефан Лисяк, 50 дол. Любомира Мокій, 30 дол. Влодко Дрочак, по 25 дол. Юліяна Шипилява, Ольга та Елмер Берч, Антін Білінський.

ФОНД “ДОПОМОГА СИРОТАМ В УКРАЇНІ”

20 дол. Олена Сацюк.

ФОНД “ДОПОМОГА БАБУСЯМ В УКРАЇНІ”

20 дол. Олена Сацюк.

*З вдячністю і пошаною,
Ірина Рудик, референтка СО СУА*

Поправка. В листопадовому числі на сторінці 36 мало бути *В пам'ять бл. п. Емілія Воляник зложили: 100 дол. Марія та Остап Швабінські; 30 дол. Люба і Мирон Рак; 20 дол. Орися Бурановська; по 10 дол. Галина Цебак і Галина Галай.*

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР 83-го ВІДДІЛУ СУА, НЮ ЙОРК

Вже 10-ий рік 83-ій Відділ СУА в Нью Йорку святкує разом з родинами і запрошеними гостями Щедрий Вечір. Започаткувала це святкування колишня голова відділу, нині покійна Варка Бачинська.

Свято відбулося в банкетному залі українського ресторану. Присутніх привітала голова відділу Наталя Дума, зокрема священника Юрія Базилевського з дружиною Оксаною, Почесну голову СУА Ірину Куровицьку, голову Окружної Управи Нью Йорку Галину Романишин, хресного батька нашого відділу інж. Стаха Яроша.

Щедрий Вечір почався молитвою. Отець Базилевський поблагословив, покропив святою водою столи з традиційною вечерею: кутею, узваром, варениками... Усі разом заколядували "Нова радість стала...".

Програму вела імпрезова референтка Надія Савчук, привітала всіх зі всьом і запросила до слова Г. Романишин, яка розповіла про різдвяні, новорічні і йорданські звичаї наших предків, розповіла, як святкували ці традиційні свята в Галичині. Щедрівки оспівують хрещення Ісуса Христа в річці Йордані. Найбільш популярним рефреном щедрівок є:

Щедрий вечір, добрий вечір,
Добрим людям на здоров'я.

Святойорданський вечір є святом добрих людей – побажання здоров'я не лише фізичного, але й духовного оновлення, окріпленого свяченою водою, яку зберігають в домі цілий рік.

Щедрий або Йорданський вечір відбувається напередодні Водохрестя. Величава відправа Водохрестя відправлялася на річках, ставках, де вирізали з льоду хрест і святилася вода. Свячена вода вважається цілющою. Нею

кроплять хати, дають пити хворим і немічним людям, худобі.

Опісля ведуча Н. Савчук надала слово референтці суспільної опіки Любі Шатанській, яка вже багато років успішно організовує коляду, прибуток якої іде на допомогову акцію. Пані Люба зачитала поздоровлення, які надійшли до нас з Луганської області.

Настала черга колядників. Лідія Закревська організувала членок нашого відділу та гостей – хористів хору "Думка", які колядували, щедрували, за що отримали щедрі оплески.

Культурно-освітня референтка Володимира Біланюк прочитала вірш "Святий вечір" Богдана Лепкого. Зоряна Плекан прочитала вірш-поздоровлення і жартівливі побажання. Під диригуванням Ігоря Яблонського колядники і всі присутні колядували та щедрували.

На закінчення свята голова відділу Н. Дума подякувала господарській референтці Ганні Гірняк, Оксані Лопатинській, Нусі Саф'ян, Ярославі Лучечко за гарно організований Щедрий вечір.

Отець Базилевський подякував Господу Богу за вечерю. Всі разом прочитали молитву "Достойно є...". Це було свято однієї родини. Згадували молоді роки. Засніжений різдвяний рідний край, вирубаний у льоді хрест і величаве Водохрестя.

Дай, Боже, ще багато років дотримуватися наших традицій, збиратися за одним столом, виконувати заповіді наших предків і з гордістю вітатися за давнім українським звичаєм "Христос хрищається!"

Галя Грицик,
пресова референтка

ГУМОР

- Підсудний, чи признаєтесь в тому, що будучи добре напідпитку намагалися вдертися до оперного театру?
- Признаюся, ваша честь, бо коли б був тверезим, то мене туди і дрючком не загнали б.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 12-го ВІДДІЛУ СУА, ім. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ, КЛІВЛЕНД, ОКРУГА ОГАЙО

Групова знімка членок присутніх на зборах.

Сидять зліва: Влодзя Краснянська, Анна Завадівська, Галя Погляд, Надя Дейчаківська, Наталка Сімс, Іванка Шкарупа (голова Округу), Дарія Федорів, Люба Дармохвал. Стоять зліва: Ліда Вирста, Дарія Русин, Стефа Оліяр, Ніла Бендюк, Анна Янціч, Пат Крутиголова, Єлисавета Рилова, Леся Оленчук, Анна Вирста, Оксана Баслядинська, Оля Калущка, Оля Погляд, Марія Дробняковіч, Романа Мурман.

44-ті Загальні збори 12-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки відбулися 23-го січня 2011 р. Минулий рік приніс відділові 5 нових членок, на жаль, одна довголітня членка відійшла навіки. Відділ нараховує 31 членку, з яких три не активні.

Традиційний весняний ярмарок *Віднайдені Скарби* забезпечив частинно так потрібні фонди. Як в попередні роки, членки вітали громадян з Днем Незалежності України, прикріплюючи кожному синьо-жовту стрічку, перед церковними відправами і тим способом зібрали 990.00 доларів, які в цьому році були призначені на опіку і допомогу старшим в Україні, що перебувають у геріатричних закладах. На цю ціль відділ вислав у 2010-му році 5 великих пачок. Також, як вже багато років, перед Різдом висилаємо пачки для неповносправних дітей і сиріт до Херсону, на руки Союзу Українок в Херсоні. До речі, для СУ в Херсоні відділ передплачує журнал "Наше життя".

Музейна референтка придбала п'ять нових членів Українського Музею в Нью Йорку.

Приємною і вдалою подією, відкритою для ширшої громади, був авторський вечір проф. Мирослави Мудрак, відомого мистецтвознавця, що відбувся у жовтні, на запрошення 12-го Відділу (допис про це в 11-му числі "Нашого життя", 2010).

У квітні відділ репрезентував українську культуру на міжнародному фестивалі, що відбувся в *Community College* околиці Клівленду (допис у 9-му числі, 2010).

В листопаді Округа Огайо влаштувала величне відзначення 85-ліття СУА. Насправді, 90% праці і підготовки цього успішного святкування вложив 12-ий Відділ, включно з доповіддю, яку опрацювала членка відділу.

Небувалою несподіванкою після закінчення Загальних зборів була презентація ікони, як дарунок для голови, Наталки Онисько-Сімс за її віддану працю (ну і, мабуть, заохоту залишитися надаліше головою відділу).

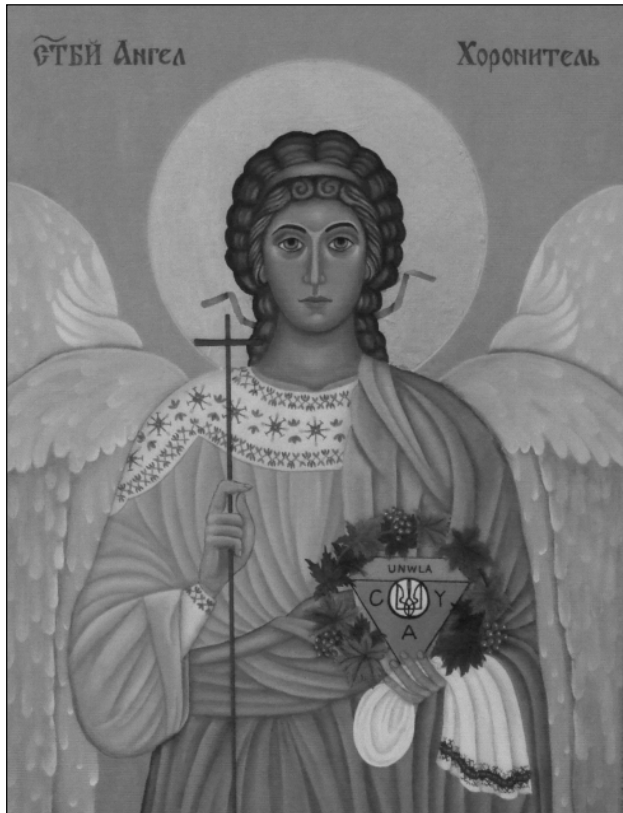
Одна з наших талановитих членок, Галя Погляд, яка розмальовує розкішні прикраси на ялинку з українськими мотивами, також пише

ікони. Вона придумала написати оригінальну ікону “Ангел-Хоронитель СУА”. Пишучи, Галя вбачала нашу безкорисливу працю, як “Божу” і тому ангел її хоронить. В композиції є вінок (безконечне існування СУА); вінок з калини (символ України); ягоди – овочі нашої праці; прив’язані листочки калини (за словами Галі “бо відділ вже немолодий”). В середині вінка є відзнака СУА. Одяг ангела у блакитно-жовтих

барвах. Коли я розмовляла з Галею, вона зізналася, що ангел у її свідомості завжди був жіночого роду, і тому цей ангел-вона опікується жіночою організацією.

Запляновано відзначити 25-ту річницю Чорнобильської трагедії з участю Ірени Забитко.

Надія Дейчаківська,
пресова референтка 12-го Відділу СУА

Ангел-хоронитель СУА, іконописець Галя Погляд.

НОВА УПРАВА 12-го ВІДДІЛУ СУА

Наталка Онисько-Сімс – голова
Галя Погляд – заст. голови для справ організаційних
Оля Калушка – протоколярна секретарка
Люба Мудрі – кореспонденційна секретарка
Стефанія Оліяр – скарбник

Референтки:

Влодзя Краснянська – суспільної опіки
Слисавета Рилова – суспільної опіки
Надія Дейчаківська – пресова
Люба Дармохвал – музейна
Люба Дармохвал – стипендійна
Оля Погляд – мистецька і дизайн
Марія Васирина – архівна
Оксана Баслядинська – архівна
Люба Мудрі – зовнішні зв’язки
Марія Дробнякович – господарська
Романа Мурман – товариські зв’язки
Анна Вирста – Контрольна комісія
Ліда Вирста – Контрольна комісія
Дарія Войтина – Контрольна комісія

Відповіді на Хрестиківку

Горизонтально: 1. Серб. 3. Осока. 6. Осел. 11. Богомол. 12. Лисенко. 13. Око. 15. Етна. 16. Лувр. 18. Станиця. 22. Ніна. 24. Арон. 25. Заступник. 26. Гама. 28. Трон. 30. П’ястук. 31. «Арго». 32. Роса. 34. ПРО. 37. Критика. 38. Скорина. 39. Реал. 40. Мінор. 41. Кара.

Вертикально: 1. Сабо. 2. Рогатин. 4. Саро. 5. Коло. 7. Синевір. В. Лаос. 9. Атлас. 10. Оселя. 14. Кондуктор. 17. Книги. 19. Тесля. 20. Цинік. 23. Аза. 24. Акт. 27. Мортира. 29. Рослина. 30. Полин. 32. Ріон. 33. Якір. 34. Пані. 35. Осло. 36. Гана.

Олена Шиприкевич (1912 – 2010)

“Нехай буде воля Твоя...”. Важко приходиться нам сприймати слова Божої молитви, але Господь дає силу верстати туземне життя до зустрічі з тими, що відійшли у вічність.

Олена Шиприкевич, довголітня членка 43-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки у Філядельфії померла вдома, 28-го жовтня 2010 р. Покійна народилася в Тернополі 9-го січня 1912 р. у родині вчителя математики-фізики і громадського діяча Івана Боднара і Теклі з Бурачинських Єрми. Закінчила українську гімназію Рідна Школа в Тернополі, згодом у Львові закінчила високу торговельну школу. Працювала книговодом в кооперативі Будучність в Тер-

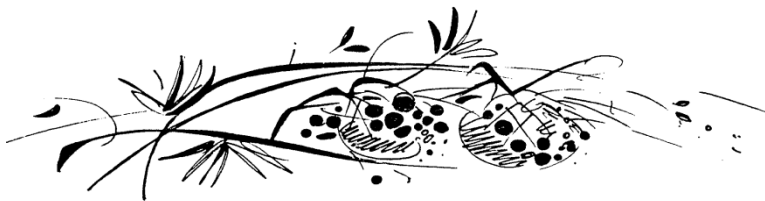
нополі. У 1936 році вийшла заміж за Володимира Шиприкевича. Мали двоє дітей – Петра і Марту. Виїхали на еміграцію 1944 року спочатку до Словаччини, а потім до Німеччини. У 1950 р. приїхали до США і замешкали у Філядельфії. Покійна працювала на різних роботах.

Відразу по приїзді до США включилася в громадську працю, зокрема в СУА. Спочатку була активною членкою 10-го Відділу, а у 1957 р. включилася до 43-го Відділу СУА. Від 1974 по 1987 рік була скарбничкою Округної Управи Філядельфії. Любила працювати в суспільній службі СУА. Відвідувала хворих і немічних в домах опіки та роками приготувляла святочні пачки для самотніх і немічних. У 43-му Відділі СУА була головою Контрольної комісії у 1990 – 1996 рр.

Пані Оленка своєю спокійною, лагідною і терпеливою вдачею вносила у наш відділ статочність, приязнь, доброту. “Не журіться, Бог ласкавий”, – і дарувала теплу усмішку. Найбільше любила вона читати і вишивати.

Роки минають... відходять наші посестри у засвіти. Ті, що так безкорисливо трудилися для громади й СУА, що заслужили на вічний спочинок серед ангельських хорів Небесного Царства. Залишається з нами на прийдешні роки глибока до них пошана і вічна пам'ять.

*Анна Максимович,
голова 43-го Відділу*

Знайди час...

*Знайди час на призадуму... Вона є джерелом сили.
Знайди час на розвагу... Вона є тайною вічної молодости.
Знайди час на читання... Воно є джерелом мудрости.
Знайди час на молитву... Вона є наймогутнішою силою на землі.
Знайди час на любов до інших для того, щоб тебе любили... Вона є Богом даний привілей.
Знайди час на приязнь... Вона є дорогою до щастя.
Знайди час на усміх... Він є музикою душі.
Знайди час на давання... День бо короткий, щоб бути самолюбом.
Знайди час на працю... Вона є ціною успіху.
Знайди час на милосердя... Воно є ключем до неба.*

Инж. Лідія Теодора Дяченко

29 листопада 2010 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, упокоїлася в Бозі Лідія Теодора Дяченко. Союз Українок Америки і громадськість Філядельфії втратили активну союзницю і відому громадську діячку.

Народилася у Львові, за професією інженер агрокультури. Пані Дяченко була співзасновником Товариства Українських Інженерів у Філядельфії. Брала активну участь в Українському жіночому русі, зокрема була членом Екзекутиви СФУЖО.

Була головою 20-го Відділу СУА ім. Олени Теліги та головою Окружної Управи Філядельфії. Щира українська патріотка все життя була віддана Українській справі.

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Елкінс Парк, Пенсильвенія, а відтак на цвинтарі Св. Марії на Факс-Чейс, де Її тлінні останки спочивають біля найдорожчих родичів Ярослава та Марії Колтонюків.

Покійна залишила в глибокому смутку люблячих сина Петра та доню Зорянну з родинами.

Замість квітів на могилу родина просила складати пожертви для сиріток в Україні через суспільну опіку СУА.

Добрі діла Покійної стануть прикладом для нащадків, а світла пам'ять про Неї назавжди залишиться в серцях союзниць.

Людмила Гнатюк

«В Україну гратися не можна!
Україну треба розуміть,»
Гучно, плачно і пересторожно
Голос наших пращурів звучить.
В Україну гратися не можна!
Україну треба відчувать...
А щось так відверто, так безбожно
Зраджувать її і продавать!...
Її би розуміння хоч краплину,
Із плеча б надійного й добра!...
Гратися не можна в Україну,
В Україну — небезпечна гра!
В Україну гратися не можна,
Незважаючи на чин і ранг.
Той, хто зваживсь на цю гру — то кожний
Врешті - врешт пізнає бумеранг!
Україна все ще спроможна
Прояснити штучну каламуть.
В Україну гратися не можна.
Нею дихають.
Нею живуть.

* * *

Мова моя,
На Моїй Землі,
А наче... якась сиротина...
Може тому й були «роси малі»
Чада твої, Україно?
Мову зневажили — корінь всиха.
Де ж ти, агов, мій народе?!
Що ж то за сила відьмачить лиха
Антикозацького роду?...
Жлобська...
хохляндська...
Невже не болить
Дітям Мазепи Івана?
Може тому розгубилась й мовчить
Мова, що Богом нам дана?...

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ 2010

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. Ігора і Роми Гайди склали даток в сумі 3,000 дол. Рома і Ігор Гайди.

На Меморіальний Фонд ім. Марти Качмарської, у пам'ять **бл. п. Марти Качмарської** складаємо даток 100 дол. на УМ. Ліда і Орест Білоус.

На Меморіальний Фонд ім. Марти Качмарської у пам'ять **бл. п. Марти Качмарської** складаємо даток в сумі 50 дол. на УМ. Марія і Ярослав Томоруг.

На Меморіальний Фонд ім. Марти Качмарської у пам'ять **бл. п. Марти Качмарської** складаю даток в сумі 250 дол. на УМ. Орест Федун.

ДАТКИ

25,000 дол. Фонд Антоновича Омеляна і Тетяни; 3,000 дол. спадок Стефанії Стасишин; 2,500 дол. Ірина Куровицька; 2,000 дол. Ольга і Мирон Гнайтейко; по 1,000 дол. Христина і Володимир Баранецькі, 83-ий Відділ Союзу Українок, Катря і Ярослав Червоняк, Ярослава Рубель, Анонімно (М.П.), Іванна Шкарупа, Роксоляна і д-р Михайло Яримович, Микола Галів, Stanley and Dorothy Pauley, Ірена і Богдан Глушевські, Рома Шуган; по 500 дол. Галина і Ярослав Оберишин, д-р Іванна Ратич, 86-ий Відділ Союзу Українок, проф. Володимир Петришин, Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч" Філадельфія, Богдан Сипняк, Мирослава Мирошніченко, Андрій Савицький, д-р. Ігор і д-р Дарія Луссі, Зеня Муха, Український Народний Союз, Олена Паславська, Юрій і Наталія Ріпецькі; по 250 дол. Володимир Кузик, Оксана і д-р Ярослав Сидорак, Олег Склекович, Святослав Боженко, Анна і Володимир Саф'ян, Наталія Притула, Наталія і Юрій Ріпецькі, Лілія і Богдан Курилко, 91-ий Відділ Союзу Українок; 222.06 дол. Віра Карк; по 200 дол. Раїса і Іван Швачук, Анастасія Сочинська; по 150 дол. Лідія Стебельська, Ростислав і Галина Мілянчик, Теодосія Брикович, Марія Одежинська, Ольга Кекіш, Семен Вішка і Гелена Дусс, Мира і Юрій Граб, Олександра Яблонська, Кас Кальба, Юрій Левицький, Наталія Даниш, Ганна Зирук, Борис і Уляна Глинські, Наталія і Борислав Білаш, Оріся Мішко, Юрій і Зоряна Ставничі, Михайло Пилипчук, Богдан і Оріся Гермак, Андрій Рудик, Богдан і Оксана Богословець, Юрій і Марія Українські, д-р Орест Попович, Лідія Керницька, Анна Лукачк, Тамара Сидоряк, Вячеслав Вишневський, Андрій і Карол Чаплік, Теодозій Коласа, проф. Олександр Мотиль, Володимир і

Катерина Воловодюк, 33-ий Відділ Союзу Українок; по 100 дол. 71-ий Відділ Союзу Українок, Анонім, Ольга Делла Кава, Стефан Поперечний, Вірджинія Лоч, Джон Котт, Марія Стіс, Марія Бесушко, Анна Ібур, Ольга Городецька, проф. Тарас і Ольга Гунчак, Джун Муц, д-р Леонідас і Оксана Мостович, Валентина Глух, Михайло і Надія Каркос, Віктор і Бетці Децюк, Олександр і Марія Кричук, Богданна (Надія) Бігун, Іва Лісікевич, Ярослава Гординська, д-р Ярослав і Ярослава Панчук, Ольга Сененко, Ірене Гарріс, Зінаїда Левицька, Наталія Лемішка, Тереса Бень, Марія Вудс Родес, Люба Дубно, Розалія Кріль, Наталія Басюк, Олег і Олександра Коверко, Ігор Гулавий; 85 дол. Іван Сос; по 75 дол. Михайло і Барбара Томлін, Юрій і Христина Ференцевич; 60 дол. Аркадія Стебельська; по 50 дол. Анна Клоків, Ірена Пашеснік, Марія Пінага, Гелен Шміндак, Жданна Скальська, Анна Плескун, Василь Коваль, Іван Тунес, Дарія Дикий, Григорій Давид, Р. З. Запутович, Орест Чапельські, Роза Воробель, Михайло Гошко, Христина Троян-Масник, Лавро і Оксана Лукашевич-Полон, Марія Павелчак, Ева Кружанівська, Ольга Руденська, Романа і Тоска Кекіш, Еліас Онишкевич, Олександра Ганас, Богданна Гелета, Зенон і В'єслава Куровицькі, Євгенія Ониськів, Річард і Патрісія Гаррігле, Люба Новак, Наталія Леочко, Джозеф Лучка, Андрій і Анна Жовнір, Мирон і Люба Свікула, Іриней Прокопович, Ярослава Стасюк, Олена Вонс, Вільям і Елізабет Барна, Катерина Денега, Патрісія Боднар МакГаррігл, Кен Гатчінс; 39 дол. John Laszek; по 35 дол. Марія Лозинська, Володимир Лобур; по 30 дол. Алла Кучинська, Ростислав Пенцак, Марія Бодик, Люба і Роман Процик; по 25 дол. Анна Олійник, Дмитро Мельник, Орест Небеш, Валентина Єрмоленко, Михайло і Оксана Тарапацькі, Ширлі Балмер, Ігор і Наталія Раковські, Богдан і Елеанор Маланяк, Анна Суліма, Ейпріл Мілінічік, Марія Андрусак, Джаніс Древал, Стефан і Гелен Шубяк, Дженет Задорожна, Ольга Соловей, Анна Кібало, Кеннет Грагам, Франк і Віра Моллс, Джозеф Васильків, Ольга Чмола, Стефан і С. Корчинські, Любомира Мокей, Роберт і Мішель Лесняк, Марія Слободян, Олег і Марія Грегорет, У. Олексів, Оксана Радиш; по 20 дол. Ярослав і Лариса Щеглова, Джон і Аліса Яриш, Михайло Тренза, Євгенія Когут, Любомир Конрад, Анна Вомпель, Гелен Рохман, Надія Яворів;

по 15 дол. Мирон Крижан, Гене Д. Флайшгавер; по 12 дол. Маріанна Грінда; по 10 дол. Олена Папіш, Оксана Комар Солован, Стефен Мічаелс, Ксенія Ільницька, Вільям і Марія Котовіч, Гедвіг Дяченко; по 5 дол. Оксана Радущ, Зенон і Марія Баган, Geraldine Verbicki, Анна Матковська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять чоловіка **бл. п. Богдана Антонишина** складаю даток в сумі 1,000 дол. на Український Музей. Марія Антонин.

У пам'ять **бл. п. д-ра Любомира Курилка** складаємо даток в сумі 50 дол. на Український Музей в Н.Й. Марія Тершаковець і Роман Гавриляк.

У пам'ять **бл. п. д-ра Любомира Курилка** складаємо даток в сумі 150 дол. на Український Музей в Н.Й. Андрій і Христина Козак.

У пам'ять **бл. п. д-ра Любомира Курилка** складаємо даток в сумі 50 дол. на Український Музей в Н.Й. Ярослав і Александра Палилик.

У пам'ять **бл. п. д-ра Любомира Курилка** складаємо даток в сумі 50 дол. на Український Музей в Н.Й. Юрій і Ірена Кипчинські. У пам'ять **бл. п. д-ра Любомира Курилка** складаємо даток в сумі 100 дол. на Український Музей в Н.Й. Богдан і Марія Ковалюк.

У пам'ять **бл. п. д-ра Любомира Курилка** складаємо даток 200 дол. на Український Музей. Кол. Джон і Нона Карк.

У пам'ять **бл. п. Ніни Панчак** складаємо даток в сумі 100 дол. на Український Музей в Н.Й. – Труція А. Друмонд (Trucia Drummond D.D.S.).

У світлу пам'ять моєї покійної дружини **Анни (Нусі) Заяць-Мотики** жертвую на потреби Українського Музею 200 дол. д-р Володимир Мотика.

Замість квітів на могилу **св. п. Анни (Нусі) Заяць-Мотики** жертвуємо на потреби Українського Музею 50 дол. д-р Лідія М. Сосенко.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** складаємо даток в сумі 5,000 дол. на Український Музей в Н.Й.. Генріх і Марія Шнос (Heinrich & Maria Schnoes).

У пам'ять **бл. п. Марти Качмарської** і її Мамаи, **бл. п. Марії Савицької** складаємо пожертву на Український Музей в Н.Й в сумі 100 дол. Стефан і Христина Шмотолоха.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** складаємо датки на Український Музей в Н.Й.: 250 дол. Ореста Федун; по 200 дол. д-р Остап і Віра Тершаківці, Нестор і Марта Базарко; по 100 дол. Люба Іванчук, Мирон і Ольга Гнатейко, Алекс і Лідія

П'ясецькі, Нестор і Рома Максимович, Ірина Григорович, Лідія Черніченко; по 30 дол. Марта Салик-Яцучко, Володимир Корнага.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** складаю даток в сумі 200 дол. на Український Музей в Н.Й. Андрей Гарасим'як.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** складаю даток в сумі 100 дол. на Український Музей в Н.Й. Петро і Ілона Шиприкевич.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** з дому Федун складаю даток в сумі 100 дол. на Український Музей в Н.Й. Родині складаю щирі співчуття. Ореста Ткачук.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** складаємо даток в сумі 100 дол. на Український Музей. Ярослав і Люба Федун.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** складаємо даток в сумі 50 дол. на Український Музей. Ярослав і Марія Томорут.

У пам'ять **бл. п. Марії Савицької** як нев'янучу квітку суму 50 дол. на Український Музей. Ярослава Стасюк.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Савицької** складаю 200 дол. на розбудову Музею, а родині висловлюю щирі співчуття. Ксеня Кузьмич.

Замість квітів на потреби музею в Нью Йорку складаю 150 дол. в пам'ять покійної пані **Марії Савицької**. Рома і Богдан Гуран.

У пам'ять **св. п. Володимира Дигдало** складаю даток в сумі 50 дол. на Український Музей в Н.Й. Наталія Даниленко.

У пам'ять мого мужа **св. п. мого дорогого чоловіка бл. п. Александра Воробця** через 83-ій Відділ СУА складаю 200 дол. на Український Музей. Ірена Воробець.

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. Александра Воробця** складаємо 100 дол. на Український Музей. Вічна Йому Пам'ять. Катруся і Атанас Кобрин.

У пам'ять **бл. п. Катрі Гадзевич** складаю даток в сумі 50 дол. на Український Музей. Марта Коломиєць.

У пам'ять **бл. п. Левка Майстренко** складаємо даток в сумі 50 дол. на Український Музей. Петро і Лідія Китастих.

У пам'ять **чоловіка бл. п. Левка Майстренко** складаю даток в сумі 50 дол. на Український Музей. Ніна Наливайко.

У пам'ять **бл. п. Зіновія Балабана** складаю даток в сумі 50 дол. на Український Музей. Оксана Тритяк.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

The Ukrainian Museum is the largest museum in the U.S. committed to acquiring, preserving, exhibiting, and interpreting articles of artistic or historic significance to the rich cultural heritage of Ukrainians. The UM's unparalleled array of folk art, exceptional collection of fine art, and extensive compendium of archival materials make it one of the most unique and dynamic museums in New York City.

The Winter of Our Discontent

Winter has never been my favorite season, and this past winter probably counts as one of the worst. Most likely, this is old age creeping up on me, because I remember winters that I endured with a much better attitude and with at least some effort to soldier on a with something like a sense of humor. There was, for example, the winter I hauled out the cross-country skis to run errands. I skied to the supermarket, to Blockbuster's, even to the bank (I went to the drive-in window just to make the tellers nuts). I also aroused the admiration and/or envy of all the poor slobs still trying to dig their cars out of 3-foot drifts. Who needs wheels, when ya got skis?

But that was then and this is now and by mid-February, the ice and snow and sleet and wind had really gotten to me. And to pretty much everyone else. Take, for example, the shoveling routine. I live on a dead end street off a dead end street, with nice neighbors—all friendly and helpful folks. When the first snow fell, everyone came out to shovel. It was that nice powdery snow, about 2-3 inches deep that you can almost sweep up with a broom, and we were all cheerful and exchanging pleasantries and enjoying how pretty it was. Then comes the second snow. The soggy, heavy stuff that is a real pain to shovel, especially when your teeth won't stop chattering because the temperature has dropped to 10 degrees and the wind keeps blowing in your face. Suddenly, the tone changes—everyone is muttering under their breath and glaring at the township snowplow that has just shoved a four-foot heap in front of all the driveways that we've just about finished shoveling. So now the disgruntled references to Al Gore and global warming and tree-huggers begin. By the third snowfall, no one is talking to anybody else—we're all afraid someone will ask for help. And then comes more freezing rain and sleet and more snow on top of that just to compound the misery.

The roads are bad. Black ice everywhere. Some streets are plowed, others aren't—just when you think you're getting somewhere, your car starts skidding or you're stuck in some big blob of a snowdrift. So you play it safe and stay close to home. Then the cabin fever sets in. So people start phoning because everybody's stuck at home and feels like venting and explaining why *their* battles

with the weather are much worse than yours. “My snow blower broke . . . I was out for two hours chipping the ice off my driveway with a hammer . . . I slipped and fell on my you know what and I'm black and blue . . .” And then, of course, somebody calls from New England or Chicago and sneers, “You think *you* had it bad? You should see what *we* got socked with.” I don't wanna hear it.

And after all the one-upmanship, things get even weirder. Case in point—my father, who recently moved in with me, feels bad that I'm out there shoveling and decides he wants to help. Nice man, my father, and I for sure don't want him catching pneumonia or falling and breaking something, so I go ballistic and we argue. I figure I can win by playing the guilt card. “Ok. Go ahead. Go out there and shovel snow. And one of the neighbors will see you and call the police and I'll get arrested for elder abuse and go to jail and then what will you eat when I'm not here to cook?” And the response to all this? “I'll order pizza.”

But the really over the top snow weirdness comes a day or two later. Early in the morning the next door neighbor calls and asks if he can borrow 4 tablespoons of vegetable oil so he can make pancakes for his kids. Now how am I supposed to get 4 tablespoons of oil to him when I can barely open the front door and my steps and the driveway are covered with 2 inches of ice?

Says he: “Don't worry about it. I'll send Carly over (Carly being his sweet young daughter).”

Says I: “No way Jose. She'll slip on the driveway and break something and then you'll sue me and I'm not having any of that. Here, I got an idea. How about I wrap the oil in a plastic bag and just slide it down the driveway so she can pick it up at the bottom.”

Says he: “I got a better idea. Why don't you come out your side door and I'll come out my side door and you can just toss it to me.”

Says I: “Sounds like a plan.”

So I get dressed like Nanook of the North and go out the side door and am about to heave the bottle of vegetable oil over the six-foot-high snow pile between us, when the phone rings. So I answer and here's some disgustingly cheery person asking me “Whatcha doing?”

And when I answer, “I'm throwing oil at my neighbor,” the phone clicks and goes dead 'cause whoever it was now thinks I'm psycho.

– TSC

WEATHERING STRESS

by Ihor Magun, MD, FACP

For most of us, it was not been a good winter. Record snow falls, wind chills—the list goes on and on. The short days, days too cold to venture out especially when blizzard conditions prevail, all contribute to cabin fever, stress, and anxiety. By some accounts, this weather pattern is likely to last through March, which is enough to make some of us want to hibernate for the duration.

If you feel you are the only person suffering from these symptoms, you are most certainly not. Everyday in the office, I see patients who arrive with issues and problems that are exacerbated by the weather conditions and the stress of having to deal with those conditions. Many request some form of antidepressant medication or something to help control anxiety. And this comes as no surprise, because there is a strong link between ongoing stress and clinical depression. While wintertime stress seems to be a common and constant companion, other seasons bring their own woes. Here are a few suggestions that might help you deal with them.

Try to get as much exposure to sunlight as possible even if it means getting up earlier to draw the shades open. The power of light and brightness as mood elevators has been documented. Enjoy this natural high and look at snow as a beauty of nature, not a burden. If possible, even in the city, stop to really look at snow-covered evergreens and other trees. Savor the beauty. Focus on the sparkle of the snow and icicles instead of the hassles.

If you have more of a “beach outlook” on life, look through photos of sunny beaches or try to recall a place you found to be particularly soothing. Try to recapture the feelings associated with those image and you might be pleasantly surprised. Vivid recollections of pleasant memories and sights can transform thoughts in a positive way.

Distinguish between what you feel and what is real. Most of the time things are not as bad as they seem. It’s the little things that add up and make the week stressful—a pattern that creeps up on you. The best antidote is to focus on the positive, not on the negative. You may think this is easier said than done, but it’s mostly a matter of looking at things a different way. If you have failed at something, for example, don’t dwell on the failure. Remember that the most successful people are usually the people

who have failed the most. Failure can be the fastest way to succeed—provided you learned the lessons that failure teaches.

Make an effort to laugh. Watch a comedy or call a friend who knows how to make you laugh. Listen to music that makes you want to dance. You might even get the urge to dance. And if no one else is around, dance by yourself or even with the closet broom!

When you are able to venture out, take a brisk walk or just go outside to breathe. Some form of exercise is always helpful.

Bring spring indoors. Purchase growing, flowering plants and savor the daily growth.

Get a pet. Research shows that a loving pet soothes the nerves. Too busy to take care of a four-legged creature? Even a small aquarium with a fish or two is soothing and does not require extensive care.

Limit excessive caffeine because caffeine may make you more irritable. Choose from the many available herbal teas that remind you of summer—raspberry, blueberry, or whatever flavor you enjoy. Hot chocolate with whipped cream is always good and is easy to prepare.

If you think you are having cabin fever, check on some elderly shut-ins who are always indoors. Or invite them to your home and make some hot chocolate for both of you—you’d be surprised how quickly and nicely this will “break the fever.”

Learn to meditate. This can have a profound effect on your mood and can be done anywhere and anytime. Most of all remember that the power to modify your own thoughts and moods lies within you. Apply these suggestions and you too can easily beat the winter stress.

Post Script. If March is kinder and gentler this year, you can save these tips for next year or pull them out to cope with *any* dismal day in *any* season.

Три метелики

Були собі три метелики: один білий, другий червоний, а третій жовтий. Вони весело літали цілий день у великому саду, в соняшному світлі, перелітали з квітки на квітку, куштували медок і летіли далі.

Час їм дуже швидко минав. Вони так загралися, що їй не зогляділися, що сонечко сховалося за хмари і пустився дощ.

Змокли метелики. Полетіли вони до своєї хатки, аж там біда: двері замкнені, а ключа ніде не можна знайти. Що тут робити? За той час, що стояли перед дверима

та не знали, що робити, змокли страшенно.

Насилу вже крильцями ворушили. Ледве долетіли до туліпана, червоного з жовтими крапочками. Попросили його захисту: —Любий туліпанчику, просимо тебе, відчини свій келих та сховай нас від дощу!

Туліпан подивився на них і промовив: —Жовтого і червоного прийму, а білий нехай зостаєть надворі. Але обидва метелики, жовтий і червоний, промовили:— Коли ти не хочеш

захистити нашого братіка, білого метелика, то й ми краще на дощі будемо мокнути! Метелики смутні полетіли до білої лілеї.

Попросили її, щоб сховала їх від дощу, але вона погоджувалася прийняти тільки білого.

Тоді він промовив:— Сам-один не хочу ховатися в тебе! Або вже разом з своїми братами десь знайдемо захист, або вже вкупі бідувати будемо.

Почуло це з-за хмар сонечко, і схотілося йому побачити тих

CHILDREN'S PAGES WERE PREPARED BY C. R. SHWED, UNWLA EDUCATION COMMITTEE CHAIR (2005-2011)

приятелів, що так один за одного обстоювали. Продерлося крізь хмари й кинуло на метеликів своє проміння. Зараз крильця їх висохли, й самі вони зогрілися і

знов літали, танцювали й раділи, як давніш, аж до самого вечора.

А як сонечко зайшло за гору, то метелики полетіли додому спати.

Леся Українка

Час Майструвати!

вказівка: щоб зробити метелика приготуй слідуєчі приладдя (глянь направо):

Найкращі вказівки можна знайти в інтернеті на вебсайті: <http://www.enchantedlearning.com/crafts/butterfly/>
Instructions translated from above listed website are for use in UNWLA (a non-profit org.) run pre-schools.

метелика маріонетку з паперових тарілок

1. Зложи одну тарілку на половину

(глянь наліво, спід до споду.)

2. Зложи 2-гу тарілку на половину, дві половинки, (глянь направо).

витни 1" (inch) зі серединки; тепер маєш

3. Приліпи самоліпкою кожену половинку до першої половинки на цілу тарілку так, щоб поверхні (ті боки на котрих їмо) тарілки і половинок були обернені до себе. Зліпи тільки закруглені боки.

зліпи самоліпкою тут

тарілки. Уложи ті дві тарілки і половинок

4. На цілій, не перерізаній тарілці, нарисуй метелика і розмалуй його

, зроби дві

дірочки, перетягни дротяні прутики через дірочки ... і твій метелик вже готовий літати. Запхай пальчики всередину і тепер ти можеш махати крильцями метелика і ...

... фур-фур і полетів метелик!

Чи знали ви, що кожний метелик починає своє життя спочатку як малесеньке

egg

яєчко, відтак стає

caterpillar

гусеницею, а гусениця, як наїється, завивається

chrysalis

в лялечку, а та лялечка перетворюється на пречудового

butterfly

метелика.

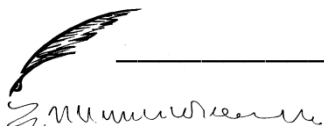
Капуста та страви з неї

Неможливо навіть уявити собі українську кухню без капусти, яка корисна від качана до самого верхнього листочка! Є в ній і жири, і цукор, і клітковина... І що особливо важливо зараз, вкінці зими, – багато цінних вітамінів та мінеральних речовин. Капуста багата на йод, сірку, хлор. Завдяки такому поєднанню очищається слизова оболонка шлунка та кишечника. Якщо сирий капустяний сік пити в чистому вигляді, без солі, то він загоює навіть шлункові виразки.

❖ **Квашена** капуста за цілющими властивостями в кілька разів перевищує свіжу. Секрет у тому, що при квашенні в капусті відбувається особливе молочнокисле бродіння,

“консервуючі” вітаміни. Крім того, при ферментації у ній утворюється вітамін В 12. З рослинної їжі його містять тільки водорості.

- ❖ Корисна при дисбактеріозі. Молочні бактерії, потрапляючи з квашеної капусти в кишечник, поліпшують його роботу, населяючи корисною флорою і пригнічуючи шкідливу.
- ❖ Дієтологи вважають квашену капусту еліксиром бадьорості та довголіття за унікальне поєднання вітамінів, калію, заліза, магнію та цинку.
- ❖ Завдяки великій кількості вітаміну С капуста зміцнює наш імунітет, а її можна їсти скільки душа забажає.

Лист до редакції

Прочитала я з цікавістю останнє число “Нашого Життя”. Стаття Ренати Заяць **Food for Thought** викликала думки, якими хочу поділитися. Тішуся, що молода генерація цікавиться українськими кулінарними традиціями. Наш журнал від початку свого існування подавав буквально сотки переписів традиційних та інших страв. Пригадуються імена славних господинь-союзнок: Ірини Кашубинської, Слави Стасюк, Христі Навроцької, Луці Гриців та ін. Правда, вони друкувались українською мовою. Для сучасних союзнок, які не вміють читати по-українськи, існує багато книжок традиційних українських страв англійською мовою. Деякі з них видані відділами СУА, багато – нашими посестрами з Канади.

Замість дублювати зусилля і працю наших попередниць, треба використати їхні видання. До речі, більшість з них можна придбати або на Amazon, або на e-bay. Мені здається, що більше відділів СУА видавали куховарські книжки англійською мовою, і що вони десь зберігаються в пивницях чи на стриху. **Пропоную дати ВІДОЗВУ, щоби всі відділи, чи окремі союзники, які мають такі видання, передали їх через своїх делегатів на цьогорічну Конвенцію.**

Подаю короткий список українських куховарських книжок англійською мовою:

- ❖ Ukrainian Cook Book: 76 Traditional Recipes for Today's Living. Published in cooperation with UNWLA Philadelphia, 1960.
- ❖ Selected Ukrainian Recipes for Spring and Summer. Selected Ukrainian Recipes for Winter Season. Branch 12 of UNWLA, Cleveland, Ohio. 1978.
- ❖ Favorite Recipes of the Ukrainian Catholic Women's League in Canada, 1972.
- ❖ Festive Ukrainian Cooking by Marta Pisetska-Farley. 1990.
- ❖ Best of Ukrainian Cuisine by Bohdan Zahnij, 1998.
- ❖ Veselka Cook Book by Tom Birchard. 2009.

– Наталка Соневицька

MASHA ARCHER

'maria muchin'

extraordinary jewelry

Saks Fifth Avenue trunk shows • meet the artist...

Sarasota thu ~ sun • march 10 ~ 13

Palm Beach thu ~ sun • march 17 ~ 20

Boca Raton thu ~ sun • march 24 ~ 27

Bal Harbour thu ~ sun • march 31 ~ apr 3

visit www.masha.org for updates

Available at select Saks Fifth Avenue locations nationwide and...

Ukrainian Museum Gift Store
New York, NY
212.228.0110

San Francisco Opera Shop
San Francisco, CA
415.861.4008

Ritz-Carlton Hotel Gallery
Marina Del Rey, CA
310.823.1700

Collette Designer Consignment
Southampton NY • 631-287-5100
Sag Harbor NY • 631-725-9300
East Hampton NY • 631-324-7727

La Perlelle
Sarasota, FL
941-388-2458

Ritz-Carlton Hotel Gallery
San Francisco, CA
415.296.7465

Ritz-Carlton Hotel Gallery
Naples, FL
239.598.3300

Mariinsky Theatre Gift Shop
Teatralnaya Square
St Petersburg, 190000
Phone: +7.812.114.1211

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич
Анна Мацілінська

Софія Геврик

Христина Мельник

Марія Андрійович
Дарія Дроздовська
Надія Цвях
Рома Шуган
Віра Кушнір
Ірена Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик
Христина Швед
Зоряна Гафткович
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Орися Трешньовська
Роксоляна Яримович

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- екологія і здоров'я
- вільних членок

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька
Ірина Бучковська
Галина Романишин
Зінна Джус-ДеБол і
Діді Бутенко
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Зоряна Мішталь
Марія Кейд
Уляна Глинська
Орися Зінич

- Дітройт
- Філадельфія
- Нью Йорк
- Північний Нью Йорк
- Нью Джерсі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкова віддалених відділів
- діюча зв'язкова віддалених від.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рената Заяць
Татяна Рішко
Галина Келлер

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Тамара Стадніченко — головний редактор журналу "Наше Життя"

Лідія Слїж — україномовний редактор

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

office@unwla.org

Адміністратор бюро — Ольга Стасюк

Години праці: вівторок, середа, четвер, 11:00 – 7:00

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).*

***“Взори вишивок домашнього промислу на Буковині” – Радієці. Надіслала Орыся Зінич.
Examples of cottage industry embroidery from Bukovyna. Radivtsi.
Contributed by Orysia Zynycz.***